

BẢN TIN

CHÍNH NGHĨA

DO ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH
TẠI GIÁO PHẬN SAN JOSE CHỦ TRƯỞNG

*CUỘC RƯỚC KIỆU ĐỨC MẸ FATIMA NGÀY 12 THÁNG 10 NĂM 86
TẠI HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO*

Đại Diện Ủy Ban:

- Ô. TRẦN AN BÀI	- Ô. ĐỖ ĐIỆN THOẠI
- Ô. NGUYỄN VĂN HIỆT	- Ô. PHẠM TIẾN
- Bà NGUYỄN DUY LIÊN	- Ô. VŨ HUYNH TRƯỞNG

592 BALTIC WAY, SAN JOSE, CA 95111

Đ.T. (408) 227-6739

THÔNG CÁO ĐẶC BIỆT

BAN CHẤP HÀNH TRÂN TRỌNG THÔNG CÁO

Trong khi Cha Bê Trê Nguyễn Đức Thiệp đang tìm một giải pháp để mang lại an bình cho Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo thì cuối tuần qua, Linh Mục Tổng Quản Sullivan đã đưa ra một thông cáo có tác dụng gây nên sự bất hòa giữa giáo dân trong Họ Đạo.

Do đó, Ban Chấp Hành trân trọng kêu gọi:

THỨ NHẤT: Kính xin toàn thể giáo dân tăng lời cầu nguyện cho một giải pháp bình an sớm đạt được cho Họ Đạo.

THỨ HAI: Tất cả quý vị được Linh Mục Tổng Quản Sullivan chỉ định không nên nhận công tác để tránh mọi đáng tiếc và ngộ nhận có thể xảy ra.

THỨ BA: Tòa Giám Mục San Jose sẽ phải chịu trách nhiệm nếu có những việc đáng tiếc xảy ra khi đưa ra một thông cáo có tính cách gây bất hòa giữa giáo dân trong Họ Đạo.

Làm tại San Jose ngày 18 tháng 10 năm 1986

GIÁO DÂN TẠI HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO SAN JOSE TIẾP TỤC NGUNG ĐÓNG TIỀN TRONG CÁC THÁNH LỄ VÀ NGUNG ĐÓNG TIỀN HÀNG THÁNG CHO HỌ ĐẠO, CHO ĐẾN KHI HAI THỈNH NGUYỆN CHÍNH ĐÁNG CỦA GIÁO DÂN ĐƯỢC TÒA GIÁM MỤC SAN JOSE CHẤP THUẬN

TỜ THÔNG TIN DO BAN CHẤP HÀNH DÂN CỬ ĐƯƠNG NHIỆM LÀ CƠ QUAN NGÔN LUẬN CHÍNH THỨC CỦA HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO

GIÁO DÂN HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO TRIỆT ĐỂ TUÂN THEO CÁC QUYẾT ĐỊNH CỦA BAN CHẤP HÀNH DÂN CỬ ĐƯƠNG NHIỆM DO ÔNG TRẦN CÔNG THIÊN LÀM CHỦ TỊCH

HÀNG NGÀN GIÁO DÂN CUNG NGHỈNH ĐỨC MẸ TIÊN LÊN KHÁNH ĐÀI

THƯ CỦA GS TRẦN CÔNG THIỆN CHỦ TỊCH BAN CHẤP HÀNH KHIẾU NẠI VỚI ĐỨC GIÁM MỤC DUMAINE

San Jose, ngày 13 tháng 10, 1986.

Kính gửi: Đức Giám Mục Pierre DuMaine
Giám Mục San Jose
7600 Y St. Joseph Ave.
Los Altos, CA 94022

Kính thưa Đức Giám Mục.

Với tư cách Chủ Tịch Ban Chấp Hành Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, và trong tinh thần hợp tác để mang lại sự bình an cho Cộng Đồng, con muốn trình với Đức Cha những biến động xảy ra trong cuối tuần qua, có ảnh hưởng đến kế hoạch hòa giải của Cha Bề Trên Barnabas Nguyễn Đức Thiệp.

1. Sau khi thất bại trong dự tính trình diện Phong Trào Bảo Vệ Đức Tin tại nhà thờ Chánh Tòa ngày 9 tháng 8, 86, Cha Luu Đình Dương đã cho ra đời một tổ chức mới lấy tên là Hội Đồng Giáo Dân San Jose để đánh lừa công luận. Ban Điều Hành của Hội Đồng này đã được giới thiệu tại USCC ngày 21 tháng 9, 86. Điều vô lý và khôi hài là nhóm người này tự nhận là đại diện cho toàn thể cộng đồng giáo hữu, nhưng trên thực tế, họ không được ai bầu ra cả. Trong số 9 thành viên của hội đồng, 7 người không thuộc Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo. Trong khi không thuộc Họ Đạo, họ lấy quyền gì để đại diện cho Cộng đồng Giáo hữu? Họ còn gửi thư cho Sứ Thần Tòa Thánh Pio Laghi với địa chỉ Hộp Thư và chúng con coi đó là thư nặc danh, không có giá trị. Hành động mạo nhận danh nghĩa trên đây, đang làm cho Cộng đồng Giáo hữu phần nề.
2. Ban Chấp Hành đương nhiệm cũng như các đại diện dân cử trong những nhiệm kỳ trước đây đã cộng tác chặt chẽ với các Linh Mục trong vấn đề Mục Vụ trong 10 năm qua từ ngày thành lập Cộng đồng. Họ đã cùng với giáo dân tạo nên Họ Đạo này. Các thành viên Ban Chấp Hành đã được giáo hữu tín nhiệm và trực tiếp bầu ra. Họ đã giúp đỡ các Cha một cách hữu hiệu với những thành quả đáng ca ngợi trong mọi sinh hoạt. Tuy nhiên, Tòa Giám Mục có vẻ đang tìm cách loại bỏ cơ cấu hợp pháp này. Lý do nào đưa đến sự kỳ thị như vậy? Hậu quả là thông tư ngày 2 tháng 10, 86 của Cha Terrence Sullivan đã làm cho giáo dân nổi giận vì Cha Tổng Quản đã chỉ định nhóm người ủng hộ Cha Dương làm thừa tác viên Thánh Thể và đi thu tiền trong nhà thờ. Đây là hành động cố tình khiêu khích giáo dân và chia rẽ cộng đoàn giáo hữu.

Qua phản ứng giận dữ của giáo dân trong các Thánh Lễ cuối tuần qua với sự chứng kiến của Cha Bề Trên Nguyễn Đức Thiệp, Cha Nguyễn Chính, và Cha Đỗ Văn Đỉnh, con nghĩ rằng nếu Tòa Giám Mục còn chủ trương tiếp tục kế hoạch loại bỏ Ban Chấp Hành, một tổ chức của dân, do dân, và vì dân, sự xô xát trong thánh đường khó thể tránh khỏi và có thể đưa đến bạo động dữ dội: Dĩ nhiên, Tòa Giám Mục phải chịu hoàn toàn trách nhiệm về sự ước tính sai lạc, kế hoạch đàn áp, và quyết định có tính cách khiêu khích của Cha Terrence Sullivan, từ trước đến nay.

3. Sáng Chúa Nhật, 12 tháng 10, 86, sau Thánh Lễ cho giáo dân Việt Nam, Cha Leonard Bose, Chánh Xứ Nhà Thờ St. Lucy's, đã vào hội trường túm áo ông Lê Văn Ý, Trưởng khu Campbell, lôi ra khỏi cửa với ý định mang đến xe cảnh sát. Giáo dân đã phản đối quyết liệt và cha Bose bắt buộc phải thả ông Ý ra. Được hỏi về lý do của sự hành hung này, Cha Bose cho biết Ngài không đồng ý cho phép ông Ý làm nhiệm vụ của Trưởng Khu như từ trước đến nay nhưng ông Ý vẫn tiếp tục và Ngài đã hành

động như thế. Con nghĩ rằng, Cha Bose đã xâm phạm nhân quyền và Ngài có thể bị truy tố về tội hành hung. Giáo Hữu khu Campbell đã bầu ông Ý làm đại diện họ. Trên thực tế, hành động của Cha Bose đã rõ rệt khinh thường giáo dân. Chúng con có đủ hình ảnh rõ rệt và nhân chứng trong vụ này.

Kính thưa Đức Cha,

Con rất tiếc phải nói lên lời phản đối các hành động kể trên. Con đã cố gắng kêu gọi giáo dân bình tĩnh, tránh mọi đụng chạm với nhóm Cha Dương dù họ bị khiêu khích hay gây hấn. Có những dấu hiệu cho thấy rằng Cha Dương đang dựa vào quyền lực của Cha Tổng Quản để thi hành kế hoạch phản công và giáo dân Họ Đạo không còn kiên nhẫn được nữa. Do đó, Tòa Giám Mục phải liên đới chịu trách nhiệm về những thủ đoạn bất chính của Cha Dương và nếu có điều đáng tiếc xảy ra giữa giáo dân và nhóm người phá hoại này trong tương lai.

Trân trọng kính chào Đức Cha.

Giuse Trần Công Thiện

Chủ Tịch Ban Chấp Hành

Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo

Bản sao kính gửi: Đức Tổng Giám Mục Pio Laghi, Sứ Thần Tòa Thánh

LM Bề Trên Barnabas Nguyễn Đức Thiệp

LM Tổng Quản Terrence Sullivan

LM Chánh Xứ Leonard Bose

Danh Sách Quý Vị Ân Nhân Ủng Hộ Chính Nghĩa

Trang Diệu Qui	30\$	Ẩn Danh	10\$
Ông Bà Vũ phong	20\$	Ẩn Danh	10\$
Bà cụ Gòn	10\$	Ẩn Danh	10\$
Cụ Nhiệm	20\$	Anh thuận	50\$
Bà cụ T	20\$	Hồ Nghĩa	5\$
Bà Sen	20\$	Ẩn Danh	2\$
Madalena Thiết	100\$	Ẩn Danh	5\$
Lê Ly	50\$	Ẩn Danh	10\$
Như Ngọc	10\$	Ông Ng-Kim	20\$
Đặng thị Hoàng	4\$	Ng V Hiệt	20\$
Anh Chị Phát	10\$	Vũ tiến Hoàn	20\$
Bà Bảy	5\$	Tuyên Khổng	20\$
Bà Quản Thiện	8\$	Phạm Vũ	20\$
Bà Gòn	5\$	Phạm Hữu Tinh	20\$
Như An	10\$	Trần duy Dương	50\$
Đào Văn	3\$	Hà Duy Tiến	20\$
		Ẩn Danh	10\$

LỜI TUYÊN BỐ CỦA TIỀN SĨ TRẦN AN BÀI KẾT THÚC BUỔI RƯỚC KIỆU ĐỨC MẸ NGÀY 12-10-1986

Kính thưa Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh Chị Em,
Kể từ ngày Tòa Thánh cử Sứ giả là linh mục Bê Trê-nơ Đôn-gi Công NGUYỄN ĐỨC THIỆP về hòa giải những bất đồng ý kiến giữa Tòa Giám Mục San Jose và Họ Đạo chúng ta, chúng tôi đã được tiếp kiến Ngài nhiều lần và lần nào Ngài cũng nhờ tôi nhắc lại với Quý Vị rằng để cho sứ mạng của Ngài được hoàn thành, Quý Vị phải cầu nguyện rất nhiều, đặc biệt là với Đức Mẹ và Thánh Cả Giuse.

Khi được chúng tôi bá cáo về lòng sốt sắng của Quý Vị trong những cuộc rước kiệu Đức Mẹ và các Thánh Tử Đạo Việt Nam trước đây, Ngài tỏ ra rất vui mừng. Và đặc biệt khi chúng tôi kính mời Ngài về chủ tọa và dâng Thánh Lễ trong buổi rước kiệu ngày hôm nay, Ngài đã tỏ ra vô cùng xúc động và cho biết Họ Đạo chúng ta đang làm một công việc thích hợp với tôn chỉ của Dòng Đôn-gi Công của Ngài, vì không gì đạo đức và thánh thiện bằng những buổi rước kiệu như hôm nay, để chúng ta nhắc nhở nhau ba mệnh lệnh của Đức Mẹ: Cải thiện đời sống — Lành Hạt Mần Côi và Tôn Sùng Mẫu Tâm. Vì thế, Ngài rất mong ước được về đây cầu nguyện chung với chúng ta. Tuy nhiên, Ngài có cho chúng tôi biết theo giáo luật, Ngài còn phải xin phép và lãnh ý của Tòa Giám Mục San Jose. Đàng khác, vấn đề còn tùy thời khóa biểu riêng của Ngài.

Điều rất đáng tiếc là tuần này, Tòa Giám Mục đã ra một thông cáo đề cử một số giáo dân Việt Nam ủng hộ lập trường của Tòa Giám Mục để thay thế Ban Chấp Hành làm một số công tác trong thánh lễ. Hiển nhiên, đây là một quyết định không khôn ngoan và tế nhị trong lúc Linh Mục Bê Trê-nơ đang làm công tác hòa giải, nếu không nói là một hành động có tính cách khiêu khích giáo dân. Hậu quả là

đã có sự rối loạn trong thánh đường khi Linh mục chủ tế đọc thông cáo này, và có thể vì vậy mà Sứ giả đã không thể về đây để cùng cầu nguyện với chúng ta.

Kính thưa Quý Vị,

Chúng ta hãy tiếp tục phó thác và cậy trông nơi Mẹ Từ Bi của chúng ta. Sẽ không có một áp lực nào phá vỡ được sự đoàn kết của chúng ta.

Cách đây gần 3 tháng, tất cả chúng ta cùng tụ họp lại đây để ủng hộ hai thỉnh nguyện: thành lập giáo xứ và từ chối Cha Dương. Ngày hôm nay, chúng ta lại hiện diện đông đủ tại đây, không mất một ai. Điều đó chứng tỏ cho mọi người biết rằng các toan tính chia rẽ cộng đồng hoặc trì hoãn công cuộc hòa giải đều sẽ gặp thất bại.

Chúng ta hãy chứng tỏ cho các Đấng Bê Trê-nơ của chúng ta biết rằng dù 3 tháng hay 3 năm nữa, hai thỉnh nguyện của chúng ta cũng sẽ không hề thay đổi.

Kể từ ngày mai (13-10-86), Sứ giả Tòa Thánh sẽ chính thức đề nghị các biện pháp hòa giải cho cả hai phía: Tòa Giám Mục San Jose và Họ Đạo chúng ta. Về phía chúng ta, chúng ta đã sẵn sàng với tất cả thành tâm thiện chí qua sự chúc phúc của Đức Mẹ trong buổi rước kiệu hôm nay. Do đó, kết quả cuộc hòa giải hoàn toàn tùy thuộc nơi thiện chí của Tòa Giám Mục. Chúng tôi xin Quý Vị tăng thêm lời cầu nguyện và đến Họ Đạo sinh hoạt và theo dõi tin tức vào mỗi buổi tối lúc 8 giờ.

Sau cùng, nhân danh Ban Tổ Chức buổi rước kiệu hôm nay, chúng tôi chân thành cảm ơn các Hội Đoàn, Quý Cụ, Quý Ông bà và anh chị em đã đến tham dự thật đông đảo buổi rước hôm nay.

Trân trọng cảm ơn và kính chào Quý Vị.

XIN ĐỨC GIÁM MỤC DU MAINE HÃY LẮNG NGHE TIẾNG DÂN CỦA NGÀI

VÂNG LỜI HAY KHÔNG VÂNG LỜI

HỒ SINH GIANG TỬ

Kỳ 2

Qua những trình bày trên ta thấy khía cạnh “xét lại” trong Quyền Bính Giáo Hoàng luôn luôn được quan tâm ở mọi trường hợp và tới đây ta thử coi quyền bính giám mục như thế nào trong tương quan hai chiều “xét đi” và “xét lại”.

I. QUYỀN BÍNH CỦA GIÁM MỤC

Ta không biện luận quyền bính giám mục gồm những gì vì chúng tôi đã nói trong bài “Những lỗi lầm của ĐGM DuMaine”, ở đây chỉ đặt giới hạn của quyền bính ấy. Ai giới hạn quyền bính của ĐGM? Thừa Đức Giáo Hoàng. Theo Cộng đồng Vatican I, quyền bính của Đức Giáo Hoàng được học hỏi ấn định một cách long trọng và trong Cộng đồng Vatican II thì quyền bính của Giám Mục được nghiên cứu tỉ mỉ.

Vấn đề thảo luận khá sôi nổi là Giám Mục nhận quyền từ ai? Qua Phêrô hay trực tiếp từ Thiên Chúa. Nếu qua Phêrô tức qua Giáo Hoàng, thì quyền Giám Mục lệ thuộc hoàn toàn vào Đức Giáo Hoàng, còn nếu Giám Mục nhận quyền trực tiếp Thiên Chúa thì sự tương quan với Giáo Hoàng chỉ có tính cách liên đới sinh hoạt. Bởi rõ rệt nhất là Chúa xây dựng Giáo Hội trên nền tảng Phêrô: “Con là đá, trên đá này ta xây Hội Thánh Ta”. Và trong thư gửi giáo đoàn Ephêsô, Thánh Phaolô cũng có viết: “Anh em không còn là người xa lạ, là khách ngụ cư, mà là những người đồng hương với các thánh và là người nhà của Thiên Chúa, được xây cao lên trên nền móng là các tông đồ và tiên tri, mà Đỉnh Góc là Chính Đức Kitô Giêsu” (Eph 2, 20).

Thế là, Công Đồng Vatican II đã đưa ra một dung hợp giữa quyền bính Giáo Hoàng và Giám Mục theo hệ trình dài như sau:

“Chúa Giêsu, sau khi cầu nguyện lâu giờ cùng Chúa Cha, đã gọi đến với mình những kẻ người muốn và thiết lập mười hai vị để chung sống với Người cùng sai họ đi rao giảng Nước Thiên Chúa; Người tỏ chức cho các tông đồ này theo hình thức **một cộng đoàn**, nghĩa là một nhóm không thay đổi; Người chọn Phêrô, một người trong số họ, làm đầu cộng đoàn ấy. Người sai họ đến với con cái Israel trước tiên, rồi đến với tất cả các dân nước khác để nhờ tham dự vào quyền bính của Người cùng thánh hóa và điều khiển họ, như thế, dưới sự hướng dẫn của Chúa, các ngài mở mang và chặn dất Giáo Hội bằng việc phục vụ mọi ngày cho đến tận thế. Ngày Lễ Ngũ Tuần, các ngài được hoàn toàn kiên vững trong sứ mệnh này như lời Chúa hứa: “Các con sẽ nhận lấy sức mạnh của Thánh Thần ngự xuống trên các con và các con sẽ làm chứng về Thầy tại Giêrusalem, khắp xứ Giu-đêa, Samaria cho đến tận cùng trái đất.” Khi các Tông Đồ rao giảng Phúc Âm khắp nơi và có nhiều thánh giả đón nhận nhờ tác động của Chúa Thánh Thần, các ngài qui tụ họ thành Giáo Hội phổ quát. Giáo hội này được Chúa thiết lập trên Thánh Phêrô, thủ lãnh của các Ngài, và Chúa Giêsu Kitô là viên đá quý cao cả của Giáo Hội ấy”. (Hiến Chế Hội Thánh số 19).

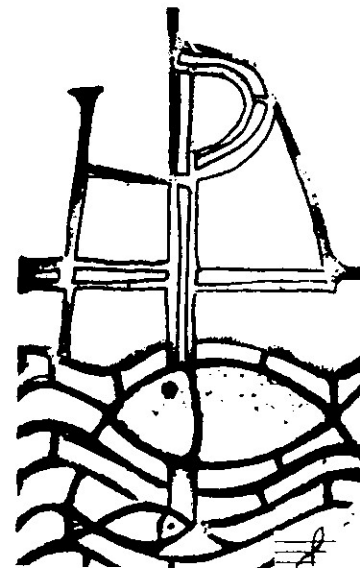
Quan niệm rằng Giáo Hội Chúa Được thiết lập trên các tông đồ và xây dựng trên Thánh Phêrô nên các Giám Mục là kế vị các tông đồ và Giáo Hoàng là kế vị Phêrô thì mối liên hệ giữa Phêrô và các tông đồ kia ra sao? Có phải là mối liên hệ như vua với quan, như chủ với quản lý, như cha với con. Ta cần biết tương quan này để hiểu rõ khi Cộng đoàn San Jose phúc trình lên Tòa Thánh xin Đức Thánh Cha giải quyết hành động của ĐGM DuMaine thì phỏng đoán Tòa Thánh sẽ hành xử theo cung cách nào.

a. Giáo hoàng và Giám Mục

Mục tiêu chính của ta ở đây vẫn là tìm hiểu khía cạnh “xét đi” và “xét lại” trong những mệnh lệnh giữa Giáo Hoàng và Giám Mục. Giả thiết rằng là Đức Giám Mục DuMaine muốn đồng hóa người Việt và không muốn có giáo xứ thể nhân cho họ, khi đã điều tra và biết đúng như thế. Tòa Thánh sẽ xử trí ra sao? Qua vị Sứ Thần Tòa Thánh, Thánh Bộ Giám Mục sẽ có thư mật cho Đức Giám Mục DuMaine là mong Ngài xét lại nguyện vọng của dân chúng cho thấu đáo hơn để cuộc sống của họ được an ổn. Cùng

giả thiết rằng Đức Giám Mục DuMaine vẫn cố thủ lập trường của Ngài thì sẽ thừa lại Thánh Bộ: Cha Nguyễn Đức Thiệp đã và đang làm cuộc hòa giải. Con mong rằng cuộc hòa giải sẽ đi đến chỗ tốt đẹp. Sau khi đã thấu băng tất cả những cuộc thăm hỏi, trao đổi, cha Thiệp cho biết cảm tưởng công việc hòa giải này rất lâu. Tại sao lâu? Thừa là dù có lệnh của Tòa Thánh, Đức Giám Mục DuMaine vẫn còn có ý kiến “xét lại” mà thời giờ “xét lại” ấy đủ cho Cộng đoàn San Jose mệt mỏi trong chờ đợi. Nếu như Đức Giám Mục DuMaine thức tỉnh muốn lo cho dân và chấm dứt cái ý đồ hội nhập đồng hóa thì câu chuyện đâu đến bây giờ. Vậy trong quá khứ, Đức Giám Mục đã làm khó dễ giáo xứ thể nhân thì bây giờ dù có Tòa Khâm Sứ can thiệp, hiện tình vẫn chưa có gì mới mẻ. Đức Giám Mục DuMaine còn rất nhiều chiêu để “hoãn binh chi kế” mà những chiêu này rất hợp trong nguyên tắc tương quan giữa Giáo Hoàng và Giám Mục mà Công đồng Vatican II đã xác định.

“Các Giám Mục vì là những người kế vị các tông đồ, nên trong giáo phận đảm trách, tự mình các Ngài có mọi thường quyền, riêng biệt và trực tiếp theo như nhiệm vụ mục vụ đòi hỏi. Tuy nhiên trong mọi trường hợp, Đức Giáo Hoàng Roma vì chức vụ vẫn luôn có quyền dành lại một số vấn đề cho mình hay cho một Thẩm Quyền khác.” (Sắc lệnh Giám Mục số 8, 9)

Đây là nguyên tắc hoàn toàn mới mẻ khác với quá khứ và quan niệm kế vị các tông đồ đặt nền tảng quyền bính của Giám Mục. Trước Vatican II thì quyền cai trị của Giám Mục do Đức Giáo Hoàng ban cho, nên Đức Giáo Hoàng phải luôn luôn ban cho các Giám Mục những quyền hành theo như hoàn cảnh-đòi hỏi. Bây giờ với Vatican II, thì qua việc tấn phong giám mục, các ngài có đầy đủ mọi quyền hành cần thiết, còn Giáo Hoàng thì vì ích chung của Giáo Hội phổ quát chỉ thu hẹp các quyền bính đó lại. Từ quan niệm mới này, Giám Mục DuMaine dám thừa lại rằng Giáo Hoàng là Giám Mục Roma, tôi là Giám Mục San Jose, chuyện mấy chú tỵ nạn đâu có ăn nhằm gì về lợi ích toàn cầu. Còn tôi, tôi ^{muốn} cho họ giáo xứ thể nhân nhưng họ chưa đủ tài chánh, chưa đủ tinh thần hợp đoàn, ... chưa đủ ... chưa đủ ... thì Roma trả lời sao đây?

Hơn nữa cùng trong Sắc Lệnh Giám Mục số 8, b, Công đồng còn cho Giám Mục nhiều quyền hành lớn lao: “Trong trường hợp riêng, mỗi khi xét thấy có lợi ích thiêng liêng cho các con chiên dưới quyền theo luật định, mỗi Giám Mục giáo phận có đặc

quyền miễn trừ luật chung của Giáo Hội, trừ trường hợp dành riêng cho Thẩm Quyền Tối Cao của Giáo Hội”

Ngày xưa theo Giáo Luật cũ khoản 81, Giám Mục không quyền chuẩn luật chung do Đức Giáo Hoàng ban hành cho toàn thể Hội Thánh, trái lại bây giờ các giám mục có quyền đó trừ mấy trường hợp dành lại, như cho phép linh mục đã chính thức lập gia đình mà được thi hành thánh chức ...

Như vậy thì chiêu “xét lại” giữa Giám Mục và Giáo Hoàng rất rộng rãi, nó bao la và uốn lượn hơn chúng ta tưởng nhiều và đây cũng là điểm Cộng đoàn San Jose cần hiểu rõ trong cuộc tranh đấu hiện tại.

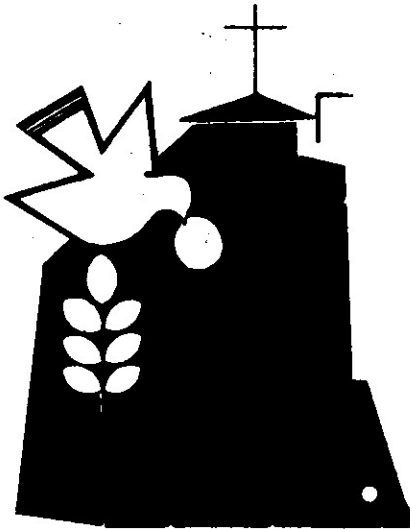
b. Giám Mục và Giáo dân

Có điều vui vui trong sự học hỏi là ta khám phá ra các giám mục trong Vatican II tranh đấu với Giáo Hoàng để dành nhiều quyền cho các vị, nhất là trong tiết mục quyền của Giám Mục Đoàn và Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế Giới, nhưng với giáo dân thì ý thức “xét lại” coi bộ ít ỏi, chỉ thấy nói có một đoạn duy nhất ở số 37 trong Hiến Chế Giáo Hội: “Với tình cha con, các ngài hãy cẩn thận xem xét trong Chúa Kitô những đề nghị, thỉnh cầu và khát vọng của họ”. Giáo luật mới từ k. 381 - 402 nói về quyền lợi, bổn phận của Giám Mục nhưng không chỗ nào nhắc đến việc Giám Mục lắng nghe tiếng nói của đoàn chiên. Thực tế thì không biết đoàn chiên, sao chăn chiên cho đúng! Có một câu truyện hay của một thầy giáo dạy Pháp văn hỏi các học trò:

— Các trò có biết, để dạy các trò thì Thầy cần biết gì trước: biết tiếng Pháp hay biết các trò?

Hết thầy đều trả lời:thầy cần biết tiếng Pháp , nhưng ông thầy trả lời:thầy cần biết các trò trước. Câu trả lời thật sâu sắc. Không hiểu được học trò thì sao dạy cho hiệu quả. Không biết tâm lý học trò sao có thể kiên nhẫn để giáo dục chúng. Học vấn mà! Học hành thì phải có cất vấn tức là hỏi cho ra lẽ. Nhận một lệnh truyền cũng cần phải tìm hiểu cho ra cái khía cạnh có thể thi hành được không.

Trong Kinh Kalama của nhà Phật có đoạn như sau: “Đừng tin vào bất cứ điều gì chỉ vì con đã được nghe. Đừng tin vào các tập tục chỉ vì các tập tục đó được truyền từ đời này sang đời khác. Đừng tin vào điều gì chỉ vì điều đó được nhiều người đồn đãi và nói tới. Đừng tin vào bất cứ điều gì chỉ vì điều đó được tìm thấy trong kinh sách. Đừng tin vào điều gì con tưởng tượng, nghĩ ngợi vì điều diệu kỳ đó vị tất được bậc chí tôn hay đấng siêu phàm phán ra. Đừng

tin vào bất kỳ điều gì chỉ vì điều đó được thầy con, vị cao niên và tu hành nói. Nhưng, sau khi tra cứu và phân tích toàn diện, khi con thấy rằng điều gì hợp với suy luận và đem tốt lành lợi ích đến mọi người, thì hãy chấp nhận và sống hết lòng với điều đó.

Đoạn văn này hoàn toàn đúng cả khi ta thay chữ “tin vào” bằng chữ “vâng theo”. Nó nhắc cho ta đến bốn phận “xét lại” của các mệnh lệnh từ bề trên trao xuống mà nếu không thắc mắc chúng ta mang tội không nhỏ. Và sau đây là một câu chuyện.

Khi Đức Cha Piquet cai quản địa phận Nha Trang, đã xảy ra một cuộc tranh chấp âm thầm nhưng rất mãnh liệt, đó là số giáo dân ở vùng Hộ Diêm, Gò Đền tức là các giáo xứ nằm cách quốc lộ 1 từ Phan Rang đi Nha Trang. Ngày xưa các Cố Tây (tên gọi các vị thừa sai Pháp) xin chính phủ được khẩn hoang và di dân đến đây sinh sống. Qua nhiều thế hệ, họ cấy lúa và đóng tô cho Hội thừa sai.

Nhưng khi phong trào người cày có ruộng được phát động, các giáo dân xin Hội Thừa Sai bán ruộng lại cho họ nhưng Hội khước từ viện lý là không ai bắt họ đến đây và họ đã bằng lòng ký giấy đóng tô và bây giờ không muốn nữa họ cứ việc đi, sẽ có người khác đến canh tác cho Hội. Vấn đề đâu có đơn thuần như vậy. Đất Việt Nam là của người Việt Nam. Hội Thừa Sai đã dùng thế lực của thực dân Pháp để chiếm đoạt phần đất đai làm tài sản của Hội. Trong suốt hơn nửa thế kỷ dân đã è cổ đóng tô cho Hội và họ nghĩ có quyền mua lại và làm chủ ruộng đất mà chính do mồ hôi nước mắt của họ làm ra. Là người Công Giáo, không muốn để cho người ngoài biết chuyện họ đã thừa Roma. Câu chuyện kéo dài khá lâu. Có điều đặc biệt là trong vụ này đã có linh mục Việt Nam giúp giáo dân hành động. Đức Giám Mục Piquet biết được, định đổi linh mục khỏi vùng này để không còn người lãnh đạo dân. Khi Đức Cha gọi linh mục lên tòa Giám Mục Nha Trang và phân nản việc linh mục làm phiên cho Hội Thừa Sai, linh mục trả lời:

— Tại sao Đức Cha phiền trách con, nhẽ ra con phải phiền trách Hội Thừa Sai mới đúng. Hội Thừa Sai đang lỗi đức công bằng. Hội Thừa Sai trả bao nhiêu tiền cho chính phủ để khẩn hoang. Mà ai khẩn hoang. Các cha thừa sai có làm gì không? Số tiền các cha giúp vào cho việc mua sắm dụng cụ lúc đầu bao nhiêu và Hội Thừa Sai đã thu bao nhiêu huê lợi từ xưa cho đến bây giờ?

— Cha tạo nên rối loạn trong địa phận, Đức Cha tiếp, xúi giáo dân chống lại Giám Mục. Cha biết rằng tôi là Bề Trên của Hội Thừa Sai. Cha chống Hội Thừa Sai là chống tôi, chống tôi là chống giám mục của cha. Cha biết chứ, chống giám mục là chống Chúa. Bởi thế tốt hơn tôi nghĩ cha nên đi chỗ khác làm việc.

Vị linh mục của chúng ta phản đối dữ dội:

— Con là linh mục, con hứa vâng lời Giám Mục, nhưng lệnh Đức Cha sắp ban ra có mục đích trả thù con chỉ vì con đang bênh vực người nghèo và chống lại bất công của Hội Thừa Sai. Nếu Đức Cha trao lệnh thuyên chuyển hôm nay thì chỉ ngày hôm sau Đức Cha sẽ thấy 50 ngàn dân ở các xứ đạo ấy đến biểu tình tại Tòa Giám Mục và thế giới sẽ biết Đức Cha đang bảo vệ cho bất công, đang ủng hộ thực dân Pháp.

Đức Cha tiếp:

— Cha suy nghĩ kỹ chưa?

Linh mục thẳng thắn trả lời:

— Con sẵn sàng. Xin Đức Cha cứ đổi con đi nơi khác. Nhưng đây không phải là lệnh nhằm phục vụ Hội Thánh cho bằng sự trả thù. Con sẽ chống tới cùng.

Câu chuyện chấm dứt ở đây. Linh mục không bị đổi. Đất sau đem bán lại cho dân trong thời Đức Giám Mục Nguyễn Văn Thuận quản trị giáo phận Nha Trang. Đây là công của Đức Cha Thuận. Một phút cầu cho ngài. Thế mới biết khía cạnh “xét lại” lệnh truyền của Giám Mục là điều rất hữu ích để xây dựng Hội Thánh Chúa vậy.

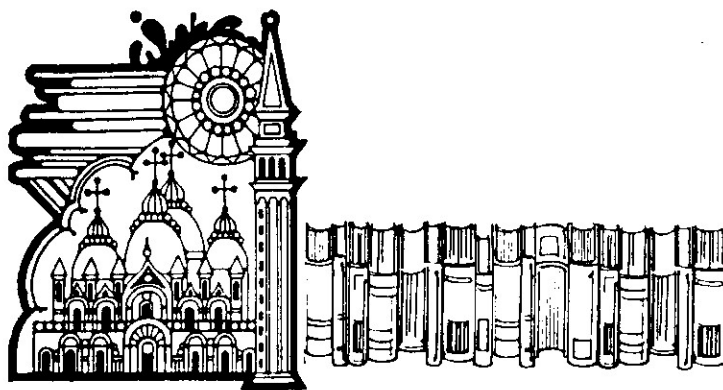
II. VÂNG LỜI VÀ NHỮNG MẠO DANH

Đang khi ta nói “Bảo hoàng hơn vua” thì ngôn ngữ Tây phương có câu “Roma còn hơn cả Roma” ám chỉ những người nịnh bợ tôn hót các đấng bề trên. Bề trên muốn một, họ làm ra mười. Và nhóm này thường làm hại bề trên hơn xây dựng Hội Thánh.

a. Nịnh bợ không phải là vâng lời

Thánh Phaolô dạy: “Đừng tìm mua lòng người đời, nhưng như những nô lệ của Đức Kitô, đem cả tâm hồn làm theo ý Thiên Chúa” (Eph. 6,6). Lý do của vâng lời Kitô giáo là Thiên Chúa. Vâng theo thánh ý Chúa hay vâng lệnh qua Đại diện Người, chứ không phải lợi lộc, danh giá, hay chức vị là động lực chính của sự vâng lời. Vâng lời vì nịnh bợ, cầu lợi không phải là nhân đức và ngay xã hội trần thế, ai có đám bầy tôi đua nịnh thì thế nào cũng đưa đến đổ vỡ.

Truyện Đông Chu Liệt Quốc có kể vua Tề Hoàn Công có ba người nịnh bợ vua yêu mến nhất lúc đương thời, đó là Tam Quý. Đệ nhất quý là **Thụ Điều**. Thụ Điều không biết cách nào gần vua được đã tự ý thiên mình làm hoạn quan để vua an tâm cho vào phục dịch gần gũi ngày đêm một dạ nước non. Đệ nhị quý là **Dịch Nha** do Thụ Điều tiến dẫn vào nghề đầu bếp. Nhân lần tiếp kiến Tề Hoàn Công, vua Tề vui miệng nói rằng trên đời ta ăn mọi sơn hào hải vị, trừ có thịt người chưa ăn. Tối về Dịch Nha giết con trai đầu lòng lên ba tuổi thiết vua ngày hôm sau. Đệ tam quý là **Khai Phương**, công tử nước Vệ được sai đến nước Tề cầu hòa. Thấy ngôi báu của Tề, chàng công tử xin ở lại hầu hạ Tề Hoàn Công. Không màng chi đến địa vị vua nước Vệ. Cả ba người ngày đêm tôn hót Tề Hoàn Công để cho say sưa tửu sắc, bề trễ việc triều chính, làm những việc thất nhân tâm. Kết quả là ba người này mưu đồ giết được vua Tề Hoàn Công sau này. **Thiên Chúa**

không ưa nịnh bợ: “Có nói có, không nói không, dở dở ương ương ta nhổ ra khỏi miệng”. Hơn nữa Chúa còn cự nự với kẻ nịnh bợ. Đó là lần trước tòa án Caipha. Họ tra hỏi Chúa về giáo huấn đã dạy thì Chúa trả lời rằng mọi lời Chúa rao giảng đều công khai, hãy hỏi người nghe, họ đều biết cả và sẽ tường thuật lại. Thế là có một tên thủ hạ điếu đóm của Caipha muốn lấy điểm với quan lớn đã thoi vào mặt Chúa một quả đấm nặng ngàn cân:

— Dám ăn nói với Thượng Đế như vậy sao?

Chúa phản ứng cái tính nịnh bợ rẻ tiền của hắn:

— Nếu Ta nói không phải, thì hãy chứng minh tại sao không phải; mà nếu Ta nói đúng thì tại sao ngươi lại tát Ta.

Có một trường hợp khác mà ta có thể coi như nịnh bợ, đó là chuyện mẹ của Gioan và Giacôbê đến quỳ dưới chân Chúa một cách rất kính cẩn. Chúa hỏi:

— Bà muốn gì?

Bà làm ra điệu khó khăn rồi tươi tắn:

— Dạ, xin Thầy sau này Thầy cho hai cháu nhà con được ngồi bên tả hữu của Thầy.

Chúa Giêsu đặt câu hỏi:

— Thế con bà có uống được chén Ta sắp uống không?

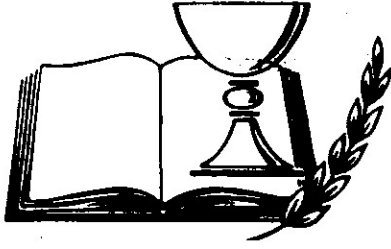
Bà nhanh nhẩu trả lời giọng rất là lấy điểm:

— Dạ ! Các cháu uống được hết.

Nhưng Chúa đã lạnh lùng trả lời cho sự tham lam nịnh bợ của bà:

— Chén của Ta, rồi các ngươi sẽ uống, nhưng ngồi bên tả hữu là quyền xếp định của Cha Ta.

Câu chuyện này làm cho các tông đồ bất bình vì hai anh em họ Zêbêđê định chơi trội hơn họ. Chúa đã khổ công hòa giải các ông lại với nhau: “Thủ lãnh thiên hạ thì bắt người khác phục quyền. Còn các con, ai muốn làm lớn thì hãy làm tôi tớ mọi người.” (Jn. 20, 20-28)

Một lần khác Chúa biện bạch với Biệt Phái quá hay nên người đàn bà nọ đã nói một câu vừa khen vừa dâng bực:

— Phúc cho người đã cứu mạng Thầy và người cho Thầy bú.

Chúa phản ứng rất đẹp vừa chứng tỏ không bị lừa ở sự nịnh bợ vừa ca ngợi những người có mặt hôm đó:

— Nhưng còn phúc hơn cho kẻ nghe và giữ lời Thiên Chúa.

b. Cố chấp không phải là vâng lời

Nịnh bợ là thái quá mà cố chấp là bất cập của vâng lời. Cố chấp còn là một tội nguy hiểm, vì Chúa phán: “Mọi tội đều được tha trừ tội phạm đến Chúa Thánh Thần.” (Mc. 3, 29). Theo cuốn Từ Điển Công Giáo của Donald Atwater: “Cố chấp là khép kín cửa lòng trước những thôi thúc của ơn Chúa và khước từ sám hối do bất cứ hoàn cảnh nào đưa tới. Nó là một trong những tội phạm đến Chúa Thánh Thần” (Ed. 1949, tr. 350)

Hình như sự cố chấp này được Chúa nói đến trong chương 23 của Phúc Âm Thánh Gioan: “Khốn cho các người, ký lục và Biệt Phái giả hình, các người xây cất mộ các tiên tri, trang hoàng mồ mả các người công chính và nói: “Nếu ta sống thời cha ông ta, ắt ta chẳng thông đồng với họ vào việc đổ máu các tiên tri.” Song chính các người chứng thực các người là con dòng cháu giống của những kẻ đã giết các tiên tri! Hãy đổ cho đầy lượng của tổ tiên các người.”

Chúa cao giọng điểm mặt các hành động cố chấp liên tục của họ:

“Đồ mãng xà, nòi rắn độc, làm sao các người thoát khỏi án hỏa ngục? Bởi vậy, nay Ta sai đến cùng các người: tiên tri, hiền nhân, thừa sai; kẻ thì các người giết hại và đóng đinh thập giá; kẻ thì các người đánh đòn trong hội đường, và bắt bớ tù thành này đến thành khác, ngõ hầu giáng xuống trên các người tất cả máu những người vô tội đã đổ ra trên đất, từ máu Abel người công chính, đến máu

Zacaria, con của Barakia, các người đã giết giữa thánh điện và bàn thờ. Quả thật, Ta bảo các người, tất cả các điều ấy sẽ đến cho thế hệ này”

Rồi Chúa ngược nhìn Giêrusalem trong một nỗi u buồn sâu kín:

“Giêrusalem, Giêrusalem! kẻ giết hại các tiên tri và ném đá các người đã được sai đến cùng người. Đã bao lần ta muốn tụ họp con cái người lại một thể như gà mẹ thâu họp gà con dưới cánh mà các người không muốn!” (Jn. 23, 29-37)

Người cố chấp là như vậy đó. Ơn Chúa đến trong nhiều lần, những cơ hội có trong nhiều hoàn cảnh nhưng họ đã chối từ bằng nhiều cơ sự để biện minh cho hành động sai lầm của họ. Tại sao Chúa chống người cố chấp và tội phạm của họ không thể tha được? Vì có bao giờ họ nhận tội của mình đâu. Họ lên án mọi người, ngoại trừ họ. Họ nhìn thấy nét xấu của mọi người và “từng cọng rơm cọng rác trong mắt người khác mà chính cái xă trong mắt họ lại không nhận ra.” Đó là tội chống Chúa Thánh Thần.

Muốn hiểu họ hơn ta hãy đọc thêm dụ ngôn này nữa. Chúa phán:

“Nước trời giống như vua kia làm tiệc cưới cho hoàng tử. Nhà vua sai các tôi tớ đi gọi khách đã được mời dự tiệc cưới, nhưng họ không màng đến. Nhà vua lại sai tốp đầy tớ khác mà rằng: “Hãy nói với khách khứa đã mời: này, tiệc ta đã dọn sẵn, bò bê thú béo đã hạ, mọi sự đã sẵn sàng! Hãy đến dự tiệc cưới”. Nhưng không thèm đếm xỉa, họ bỏ đi: người ra đồng, kẻ trẩy đi buôn. Thậm chí có nhóm khác bắt lấy tôi tớ nhà vua mà hành hạ và giết đi. Vua thịnh nộ và phái quân binh đi tru diệt sát nhân ấy và thiêu hủy thành trì của chúng. Bấy giờ vua nói với tôi tớ: “Tiệc cưới đã sẵn, nhưng khách mời đã không đáng dự. Vậy các người hãy ra các ngã đường, hễ gặp ai thì mời vào tiệc cưới”. Tôi tớ ra các ngõ đường, thâu nạp mọi người gặp được, bất luận dữ hay lành. Và phòng cưới đã đầy khách dự tiệc. Nhà vua đi vào coi khách dự tiệc, mới thấy ở đó một người không mặc y phục lễ cưới, nên nói với y: “Này bạn, làm sao bạn vào đây mà lại không có y phục lễ cưới.” Người ấy câm miệng. Bấy giờ vua bảo quân hầu: “Hãy trói chân tay nó lại mà đuổi nó ra tối tăm bên ngoài: ở đó sẽ phải khóc lóc và nghiến răng.” (Mt. 23, 2-10)

Phải rồi, số phận của người cố chấp là những lời cuối cùng của dụ ngôn: “sẽ phải khóc lóc và nghiến răng” bởi vì đã không nhận biết giờ Chúa đến thăm

viếng họ.

c. **Xu thời không phải là vâng lời**

Xu thời khác với nịnh bợ. Người xu thời không thích mệnh lệnh được ban ra cho mình, **nhưng miễn cưỡng làm theo bởi vì không muốn phiền hà**, có thể vì sợ hình phạt hoặc sợ mất chức vị và bổng lộc. Nói theo Triết học kinh viện và Thánh Tômathi họ chỉ có vâng lời chất thể (materiality) mà không có vâng lời mô thức (formality).

Thế nào là vâng lời chất thể và vâng lời mô thức?

Ta lấy một thí dụ để hiểu hơn. Hãy nói về Bí Tích Thánh Thể: chất thể của Bí Tích này là bánh và rượu. Không có bánh và rượu mà chỉ có cookies và cocacola thì không phải là chất thể của Minh Thánh. Mô thức của Bí Tích là lời truyền phép: “Này là Minh Ta. Này là Máu Ta”. Cho nên nói rằng “Này là Chúa Giêsu Nagiareth. Này là con vua Davit” là không thành Minh và Máu Thánh. Để có một Bí Tích Thánh Thể trọn vẹn thành sự thì đòi phải có đúng chất thể và đúng mô thức. Cũng vậy để có đức vâng lời theo đúng nghĩa thì phải có đủ **chất thể là thi hành mệnh lệnh đúng đắn và mô thức là lý do thúc đẩy tuân theo** tức làm trọn thánh ý Chúa được định trong giới răn hay qua Bề Trên hợp pháp và lệnh truyền hợp tình, hợp lý và khả thi. Người xu thời chỉ có phần **thi hành** mệnh lệnh nhưng **không muốn**, không tin, nghĩa là có chất thể mà không có mô thức, nói nôm na là vâng lời bên ngoài, và nói theo Chúa Kitô thì: “Nó mền Ta bằng môi bằng miệng còn lòng nó thì xa Ta.” (Is. 29.13)

Đặc tính của người xu thời là **cầu an**. Dù họ biết Bề Trên sai trong lệnh truyền cũng không dám xin “xét lại”. Họ thực là người hại Bề Trên, hại Hội Thánh. Họ thiếu can đảm của những tôi trung, hiền thần để can gián Bề Trên lỗi lầm hay hiểu lầm. Xin kể quí vị câu chuyện vua Tề Cảnh Công.

Vua Tề dùng Án Anh làm tể tướng và Điền Nhượng Thư nắm quyền Đại Tư Mã. Một người giỏi về văn chính, một người tuyệt vời về võ nghệ. Thời ấy nước Tề thịnh vượng an bình, vua rất đổi mang ơn hai vị đại thần nên một ngày kia nhà vua sai thị vệ đem rượu thịt đến ban thưởng và báo tin sẽ ngự giá và yến ẩm tại tư thất. Khi vua gặp quan Tể tướng Án Anh thì thấy quan mặt mày hớt hải, áo mũ ra trận sắp sẵn:

— Bẩm Chúa Công, phải chăng có chư hầu quấy nhiễu hoặc kẻ nào phản nghịch lại nhà vua?

— Không, nhà vua đáp.

— Thế sao Chúa Công lại đến đây?

— Ta chỉ vì thấy công nghiệp của Tướng quân nên ta muốn đến đây cùng chung vui bữa tiệc.

Án Anh khiêm tốn nói rõ từng lời:

— Việc giao kết với chư hầu, mưu đồ cho nước mạnh dân an thì tôi xin gánh vác, còn việc hầu rượu Chúa Công đã có người khác, tôi không dám dự đến.

Vua trở lên xe tới quan Điền Nhượng Thư thì thấy vị này cúi đầu sụp lạy:

— Chẳng hay có đại biến hung tin cho đất nước chăng?

— Không.

— Nếu thế Chúa Công có việc gì thân chinh đến hạ thần?

— Ta muốn tướng thưởng công nghiệp của tướng quân nên định chung vui một bữa tiệc.

— Dạ, Chúa Công, đánh quân thù, dẹp phản nghịch là bốn phận của tôi, còn bày tiệc vui cho Chúa Công xin chỉ dạy người khác.

Ra về, Tề Cảnh Công chẳng những không bực bội mà còn nói với thị vệ:

— Không có hai người này thì ngôi báu Ta không vững.

Gần ta hơn ở Oklahoma có một vị Giám Mục cho phép một thanh niên Công Giáo đã có vợ hai con đang còn kẹt ở Việt Nam được lập gia đình. Không hiểu anh thưa trình Tòa Giám Mục làm sao và Tòa Giám Mục nghĩ thế nào mà cho phép anh này được phép lấy vợ khác. Anh mang giấy tờ tới Cha Việt Nam. Cha Việt Nam hoảng sợ vì anh ta đã có vợ công giáo cưới xin đàng hoàng, Tòa Giám Mục có lý nào giải tỏa hôn phối được. Linh mục lẩm bẩm hoài: “Sự gì Thiên Chúa ràng buộc, con người không được phân ly.”

Trước mệnh lệnh của Tòa Giám Mục, trước thúc bách của đội vợ chồng sắp cưới, linh mục đã làm lễ cưới và trong bài giảng, ngài nói:

— Tôi phải vâng lời đức Giám Mục làm phép cưới cho anh chị hôm nay, nhưng tôi phải khóc trong lòng tôi!

Thương thay cho vị linh mục xu thời đã theo lệnh Giám Mục cho yên thân, nhưng lương tâm ngài đã từng bị cắn rứt, dày vò. Cũng may là sau đó không lâu ngài xin di chuyển sang miền Mississippi để đi tìm cho mình một ý nghĩa trọn vẹn của vâng lời, trọn vẹn một đời hiến dâng.

Dẫu vậy, câu chuyện cho ta một hình ảnh xác thực của sự xu thời. Xu thời để được an thân, còn đạo lý, luật tắc ra sao thì ra.

(Còn nữa)

ĐỨC BẰNG GANG THÉP

Phiêu lưu vào một vũng lầy,
Bước chân hung bạo ngắt say điên cuồng!
Mưu toan về chiếm Giáo đường,
Người gây nên cảnh nhiễu nhương tội cùng!
Quân sư đệ nhị nằm vũng,
Quân sư đệ nhất tang bồng ngược xuôi!
Vua cha độc đoán khinh người,
Tập đoàn lãnh đạo coi trời bằng vung.
Vô duyên cái lưỡi dao cùn!
Chém vào gang thép phải chùn lưỡi thối!
Sao khuya bất chợt đổi ngôi,
Thế nhân bỗng chốc đua đòi cạnh tranh!
Còn thơm mái tóc hoài xuân?
Mà say chính sách tam phân chia lia?
Cọp beo chết để da kìa,
Người ta chết để tiếng kia muôn đời!
Tình thương nền tảng Đạo trời
Phúc Âm dạy bảo con người yêu thương
"Nhiều điều phủ lấy giá gương,
Người chung nòi giống phải thương nhau cùng!"
Lời ca dao đẹp lạ lùng!
Học cao tất phải tinh thông tỏ tường.
Ngay khi trở lại Giáo đường,
Một ngày hạ nắng khác thường nhớ không?
Bông hoa còn nửa linh hồn!
Bao nhiêu lá cỏ chán chường ngả nghiêng!
Bao nhiêu cảnh sát binh biên,
Vẫn không cản nổi bầy chien kết đoàn.
Rồi bao ngày tháng đa đoan,
Người còn lần khuất mưu toan trở về.
Rừng hoa biểu ngữ xum xuê
Cánh chim bắt khuất nhất tề bay cao!
Bài ca tôi hát hôm nào,
Bài không thay thế lời chào biệt ly!
Nâng cao ước vọng làm chi?
Ai đời được núi non đi bao giờ!
Cho dù thỉnh nguyện đơn sơ!
Đúc bằng gang thép bài thơ gieo vắn!
Dân đòi một xứ thể nhân,
Dân không nhận kẻ nịnh thần dối gian.
Con đường chính nghĩa hiên ngang:
Đập tan hành động phi nhân bạo cường!
Phá tan độc đoán bất công,
Đập tan bạo lực cường ngông nghịch thường!
Phá tan sách lược nhiễu nhương,
Đập tan hội nhập hóa đồng từ đây.

THIỆN HẢI

LỜI SUY NIỆM CỦA ÔNG CHỦ TỊCH BAN CHẤP HÀNH TRONG CUỘC RƯỚC ĐỨC MẸ NGÀY 12 THÁNG 10 NĂM 1986 TẠI HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO

Kính thưa Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh Chị Em.
Hôm nay chúng ta tổ chức Rước Kiệu để kỷ niệm lần hiện ra vĩ đại nhất của Mẹ Maria tại Fatima, nước Bồ Đào Nha, cách đây 69 năm.

Đức Mẹ hiện ra tất cả 6 lần với ba trẻ: Jacinta, bé gái 6 tuổi, Phanxico, 9 tuổi, anh của Jacinta, và Lucia, 10 tuổi, chị họ của hai em kia.

Lần thứ nhất, Đức Mẹ hiện ra ngày 13 tháng 5, 1917. Khi đang chăn cừu trong khu vực Xứ Đạo Fatima, ba trẻ bỗng thấy ánh chớp sáng lòa. Tưởng rằng trời sắp mưa, các em vội lùa chiên về nhà, song vừa đến gần cây xồi thì thấy "một Bà rất xinh đẹp, sáng láng hơn mặt trời" đang hiện ra trên cây. Bà cho biết là Bà từ trời xuống và yêu cầu 3 trẻ đến đây mỗi tháng; tới tháng 10 Bà sẽ cho biết Bà hiện ra để làm gì?

Lần thứ hai, Đức Mẹ hiện ra ngày 13 tháng 6, 1917. Lần này Đức Mẹ tiết lộ cho 3 em một điều bí mật, thường được gọi là Bí Mật Fatima Thứ Nhất: Đức Mẹ cho các em thấy hình ảnh của hỏa ngục.

Lần thứ ba, Đức Mẹ hiện ra ngày 13 tháng 7, 1917. Lần này Đức Mẹ hứa sẽ làm một phép lạ cả thể vào ngày 13 tháng 10, 1917 và sẽ nói mục đích hiện ra để làm gì. Lần này Đức Mẹ tiết lộ cho 3 em một điều bí mật nữa, thường được gọi là Bí Mật Fatima Thứ Hai: Đức Mẹ nói về tương lai của Thế Chiến thứ nhất và Thế Chiến thứ hai.

Lần thứ tư, ngày 13 tháng 8, 1917, ba trẻ không đến được nơi hẹn với Đức Mẹ vì nhà cầm quyền bắt giam để ngăn cản. Nhưng ngày 13 tháng 8, Đức Mẹ hiện ra cho biết vì chánh quyền vô thần phá hoại nên phép lạ tháng 10 sẽ bớt phần vĩ đại.

Lần thứ năm, Đức Mẹ hiện ra ngày 13 tháng 9, 1917. Đức Mẹ hứa sẽ làm một phép lạ vào ngày 13 tháng 10.

Lần thứ sáu là lần chót, ngày 13 tháng 10, 1917, Đức Mẹ hiện ra trước đám đông gần 100,000 người. Đức Mẹ đã làm phép lạ cho mặt trời nhảy múa, rơi xuống, rơi lưng chừng rồi dừng lại, rồi mặt trời trở lại vị trí cũ.

Đức kết các lời Đức Mẹ nói trong các lần hiện ra, chúng ta có thể tóm lược Sứ Điệp của Đức Mẹ như sau: Nhân loại đã phạm quá nhiều tội lỗi, xúc phạm đến Thiên Chúa, nhân loại phải ăn năn hối cải, cải thiện đời sống, lần hạt Mân Côi, tôn sùng Trái Tim Đức Mẹ, để nhờ Đức Mẹ cầu bầu trước mặt Chúa. Nếu không, Chúa sẽ gởi tới hình phạt khủng khiếp và kết quả sẽ có nhiều dân tộc bị hủy diệt.

Như chúng ta đã biết, Bí Mật Fatima Thứ Nhất và Thứ Hai đã được Giáo Hội công bố. Tuy nhiên, cho tới nay Tòa Thánh vẫn chưa chính thức công bố Bí Mật Thứ Ba chứa đựng trong Mật Thư của chị Lucia gởi cho giáo quyền vào tháng 9, 1944 với lời yêu cầu không được mở ra trước năm 1960. Năm 1960, mật thư này được trao cho Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII, nhưng sau khi đọc xong Ngài quyết định cất vào văn khố bí mật của Tòa Thánh.

Trong cuộc công du Tây Đức năm 1980, Đức Giáo Hoàng Phaolô II đã trả lời về Mật Thư trên như sau: *"Lẽ ra mật thư phải được công bố năm 1960, nhưng vì nội dung khủng khiếp của nó và đồng thời để cản ngăn các nước siêu cường đánh nhau, nên các vị tiền nhiệm của tôi trong Ngai Giáo Hoàng đã chọn lựa đường lối ngoại giao. Các tín đồ Kitô hữu chỉ nên biết rằng các đại dương sẽ tràn ngập các đại lục và hàng triệu người sẽ chết từ giây phút này đến giây phút khác..."*. Nói đến đây, Đức Giáo Hoàng cầm tràng hạt trong tay và tuyên bố thêm: *"Đây chính là phương thuốc phải được sử dụng trong cuộc tranh đấu chống lại sự dữ. Hãy đọc kinh Mân Côi mỗi ngày. Hãy cầu nguyện, đừng tìm hiểu thêm nữa. Mọi điều khác phải được phó thác trong tay Mẹ Chí Thánh của Thiên Chúa"*. Có thể nói, cuộc chiến tranh nguyên tử đang được treo trên đầu nhân loại bằng một sợi tơ rất nhỏ, có thể đứt bất cứ lúc nào và chỉ cần phân nửa số lượng vũ khí nguyên tử hiện hữu cũng đủ tiêu diệt thế giới.

Lạy Mẹ Chí Thánh,

Năm ngoái, Tượng Mẹ Thánh Du về đây trong tiếng kèn, tiếng hát tung hô Mẹ. Chúng con sung sướng đến rơi lệ, nhìn Mẹ ngự trên xe hoa muôn sắc, trên lễ đài vĩ đại, nguy nga, với biểu ngữ cờ xí rợp trời. Năm nay, để kỷ niệm ngày Mẹ hiện ra trọng đại nhất mà chúng con không thể tổ chức cuộc Rước Kiệu một cách linh đình như ý muốn vì vắng bóng Linh Mục. Phải, chủ chiến đã bị mang đi suốt 3 tháng nay, để lại khung viên Họ Đạo lạnh lẽo. Giáo dân chúng con tuy tủi thân nhưng không mất niềm hy vọng vì có Mẹ ở với chúng con. Mẹ đã chứng kiến cảnh đàn concôit cút đang bị bạo lực đàn áp. Anh em chúng con đã có dịp chịu đựng thử thách như các tiền nhân tử đạo Việt Nam. Dù chưa được phúc đổ máu ra để tuyên xưng Đức Tin song anh em chúng con quyết tâm chấp nhận hy sinh trong ý nguyện có một Giáo Xứ với một vị lãnh đạo biết thương yêu cộng đồng để mở mang nước Chúa và làm sáng danh Mẹ. Họ Đạo này không thể mất vì có Mẹ ban ơn. Họ Đạo này không thể bại vì có các Chân Phước Tử Đạo Việt Nam hộ phù; Họ Đạo sẽ đạt được thỉnh nguyện vì mang danh Mẹ, Nữ Vương.

Kính thưa Mẹ,

Mỗi chiều Anh Em chúng con chạy đến Mẹ trong nguyện đường nhỏ bé này. Chúng con phó thác mọi nỗi khó khăn của Họ Đạo chúng con trong tay Mẹ. Chúng con nghĩ rằng Mẹ đã nghe lời kêu van của con cái Mẹ. Chúng con tin rằng đã đến lúc Mẹ làm một phép lạ lớn tại Họ Đạo này để tỏ uy quyền của Mẹ. Xin Mẹ soi sáng và hướng dẫn mọi người trong cuộc để Họ Đạo chúng con có được một lối thoát hợp với lòng mong ước.

Đáp lời kêu gọi của Đức Thánh Cha, chúng con nguyện xin thi hành Sứ Điệp của Mẹ mong làm giảm bớt cơn thịnh nộ của Thiên Chúa đối với nhân loại. Chúng con sẽ ăn năn đền tội, cải thiện đời sống, lần hạt Mân Côi, và tôn sùng Trái Tim Vẹn Sạch của Mẹ.

Ngày Mẹ Thánh Du về đây năm ngoái, chúng con mang đến và đặt dưới chân Mẹ một quả tim hồng trong đó chứa đựng tên tuổi của tất cả mọi người con của Mẹ trong Họ Đạo. Xin Mẹ ban ơn và phù hộ cho mọi gia đình, những người thân đang sống tại đây hay còn ở lại trên quê hương đau khổ.

Lạy Mẹ Mân Côi Fatima, cầu cho chúng con.

KHỐC VỚI TÔI

HOÀI HƯỜNG

Tôi là một người con gái bất hạnh đến từ trại SONGKLA, Thái Lan và đã cư ngụ tại thành phố San Jose này hơn bốn năm. Tôi đã xót xa rất nhiều trước sự thăng trầm của Cộng Đồng Công Giáo VN tại vùng này và đã úa nước mắt khi sự tranh chấp bùng nổ trong những tháng vừa qua.

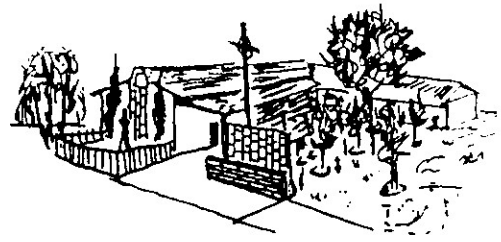
Là một người con gái cô đơn đang sống với một người bác họ, tôi vẫn còn bố mẹ già tại VN. Anh cả của tôi là một linh mục đang bị giam cầm tại VN. Gia đình tôi không biết anh đang bị giam ở đâu và sống chết như thế nào. Hai người chị của tôi là hai nữ tu ngày nay đang ở tại Đà Nẵng và đang khai khẩn đất hoang. Riêng tôi, sáu năm cách đây đã chứng kiến cái chết hãi hùng của em gái tôi: Em tôi bị công an biên phòng bắn hạ khi ba anh chị em chúng tôi đang trèo lên ghe để vượt biên tại Rạch Giá. Hai ngày sau tôi lại chứng kiến một cái chết hãi hùng khác của người anh thứ tôi: khi ghe chúng tôi còn lênh đênh trên biển, bọn hải tặc Thái Lan tràn qua ghe tôi. Một tên trong bọn ác độc này chém vào cổ anh tôi và ném người anh xuống biển. Còn phần tôi, một thiếu nữ ở lứa tuổi hai mươi bị bốn đứa hải tặc quật ngã xuống sàn tàu và...

Tôi kể lên những tâm sự kinh hoàng của tôi không phải là để ta thán ai hoặc để trách Chúa nhưng để minh chứng rằng tôi là một người nghèo trong nhiệm thể Đức Kitô, một người nghèo đúng nghĩa trong giáo hội của người nghèo của Chúa Giêsu, nghèo từ vật chất đến tinh thần, nghèo cho tới độ không có người thân nương tựa và cả trình tiết cũng không còn.

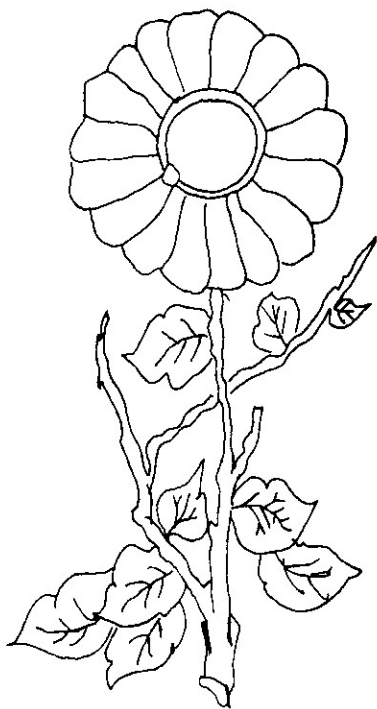
Thế nhưng CĐCGVN tại San Jose đã mang đến cho tôi một niềm hy vọng sống. Tôi đã thường xuyên đi lễ tại Họ Đạo và coi đó như một gia đình thứ hai của tôi. Trong những ngày tháng khi Cha Tịnh còn ở đây, tôi đã nhìn thấy hình ảnh người anh cả linh mục của tôi qua cha Tịnh. Tôi đã nhìn thấy hình ảnh Chúa Giêsu Kitô qua lời nói và hành động đầy bác ái của Cha Tịnh. Chúa Kitô đó đã khóc với tôi và nâng đỡ thánh giá nặng nề mà tôi đang vác khi tôi cảm thấy tuyệt vọng. Chúa Kitô đó đã âu yếm nói với tôi rằng: “Con ráng đi vì sau cơn mưa trời lại sáng.” Nhưng thưa Chúa ơi, cơn mưa mà Chúa nói sẽ kéo dài đến bao giờ khi bóng tối một lần nữa lại bao vây Cộng đoàn Công Giáo chúng con. Bóng tối đây là những lá thư nặc danh, những bài báo mạ lỵ, những mưu đồ nhằm bóp chết sức sống của Cộng đoàn chúng con. Có một lần trong một tuần tĩnh tâm tại St. Patrick College ở Mountain View, một lá thư nặc danh đã ném vào phòng tôi và lời lẽ trong thư có thể nói như là (tôi xin được mượn lời thánh Phaolô trong thư gửi tín hữu Corinththo đoạn 5 câu 1) “quá đê tiện đến nỗi người ngoại giáo cũng không dám phạm.” Thế nhưng việc làm đó ngày nay nhiều người đã tin rằng nó đã được thi hành bởi những người Công Giáo. Đau đớn quá. Nhiệm thể Chúa Kitô bị rách nát bởi những kẻ mang tên Ngài trong cuộc sống.

Ngày Cha Tịnh đi, tôi đã đứng gần cổng ra vào tại Họ Đạo và thăm thỉ khóc. Tôi không muốn tới gần Cha vì tôi không muốn bám víu lấy những gì sắp sửa mất. Tôi muốn vâng theo thánh ý Chúa để buông thả những gì tôi âu yếm hầu vác thánh giá Chúa cho trọn. Nhưng Chúa ơi, thánh giá lần này như giết chết đời con lần thứ hai. Nó nặng nề vì những âm mưu, toan tính kéo dài trong cả năm. Đối với tôi, Cha Tịnh và Họ Đạo là niềm an ủi và là mái nhà thứ hai của tôi. Thế nhưng người ta lại bảo tôi phải buông xuôi và quên tất cả để sống như người ngoại quốc. Làm sao tôi buông xuôi được khi linh hồn và thể xác tôi được nuôi dưỡng trong tình yêu Đất Việt. Tôi tuy nghèo nhưng đâu có nuôi mộng bán đứng quê hương tôi để đổi lấy một vài danh vọng chóng qua của trần thế. Đức Cha DuMaine ơi, tôi quý trọng Đức Cha và cầu nguyện cho Đức Cha luôn, nhưng Đức Cha có biết rằng hành động của Đức Cha trong những năm tháng qua đã gây nhiều đau đớn cho CĐCGVN mà trong đó có tôi? Đức Cha có những kinh nghiệm sống như chúng tôi hay không mà Đức Cha dám đưa ra một chính sách đồng hóa? Đức Cha là đại diện của Chúa Kitô nơi trần gian — đem Ánh Sáng Tin Mừng đến cho người nghèo — mà nay nở lòng nào tước đoạt những gì quý báu nhất còn sót lại trong tâm hồn chúng tôi. Trong khi Đức Cha còn muốn đưa người ngoại giáo về cùng một đàn chiên mà sao nở lòng

nào chối bỏ những nguyện vọng thầm kín của chính con chiên ngài. Tôi xin Đức Cha hãy ngồi xuống đối diện với chúng tôi vì chúng tôi cũng mang trong người một hình ảnh của Đức Kitô nghèo hèn như Đức Cha đang mang vậy. Tội tình chi mà Đức Cha ghét bỏ chúng tôi khi Đức Cha và chúng tôi có cùng một Cha chung trên trời. Nếu có thể được xin Đức Cha hãy xin lỗi Cha Tịnh và Cộng Đoàn này vì biết nhận lỗi là một hành động khiêm nhường đáng khâm phục. Tôi xin Đức Cha hãy suy nghĩ đi vì biết đâu đó là sự bình an trong tâm hồn cho chính Đức Cha và sau đó đưa đến sự bình an cho Cộng Đoàn này.

Tôi xin có một đôi lời với những người thuộc phe chống đối của Cha Dương. Tôi không ghét bỏ các ông bà và anh chị vì đó không phải là hành động bác ái. Tôi vẫn cầu nguyện cho ông bà anh chị thương xuyên nhưng cầu nguyện không có nghĩa là tiếp tay giúp đỡ ông bà anh chị phá hoại những ước mơ chân chính của chúng tôi. Nếu ông bà và anh chị không thích xin giáo xứ thể nhân thì hãy để cho chúng tôi xin. Tại sao ông bà và anh chị lại muốn chúng tôi sống như ông bà và anh chị khi chúng tôi **đâu có ép** ông bà và anh chị sống như chúng tôi. Tại sao lại bắt chúng tôi nhận lãnh các bí tích bằng tiếng Anh trong khi chúng tôi **đâu có bắt buộc** ông bà và anh chị phải nhận bí tích bằng tiếng Việt. Xin hãy tôn trọng quyền tự do của chúng tôi và đừng phá hoại. Ai có lỗi với quê hương Việt Nam yêu dấu thì lịch sử sẽ phán quyết họ. Xin đừng bắt chúng tôi chia xẻ một tâm trạng tội lỗi với đất nước; hành động đó không chính trực. Thánh giá chúng tôi mang nếu quý vị không phụ vác như Si Mong người ngoại giáo năm nào thì xin đừng đứng vỗ tay cười. Hành động đó không phải của người Công Giáo.

Ngày hôm qua tôi đi lễ tại nhà thờ Our Lady of Peace, tôi rất cảm động khi thấy ông Thiện lên rước lễ. Chua chát thay khi đứng đại diện của Đức Kitô nơi trần gian, là người phải có trách nhiệm mang Chúa Kitô đến cho mọi người, lại dùng phương cách cấm cách không cho Chúa ngự vào tâm hồn ông. Hành động lên rước lễ của ông Thiện là một hành động hùng hồn nói lên sự tha thiết hiệp thông với Chúa Giêsu để chống lại sự giả trá và gian dối trong thế gian. Tôi xin quý vị trong nhóm Chính Nghĩa hãy cùng với tôi dâng thêm lời cầu nguyện, hy sinh, hãm mình hằng ngày để cầu xin cho ông Thiện, ông Bài và cho Cộng Đoàn chúng ta được

sớm đạt được **hai thỉnh nguyện**. Xin đừng lo nghĩ về những tố cáo vu vơ rằng chúng ta là cộng sản. Vì nếu cá nhân tôi là cộng sản, gia đình tôi không phải ly tán, em gái tôi không bị bắn vào ngực, anh thứ tôi không bị chém vào cổ và ném xuống biển, người anh cả linh mục chúng tôi không bị tù tội, và chính tôi không bị thất thân với bọn hải tặc.

Tiện đây, tôi xin được vài lời với một nữ tu người Hoa Kỳ đang làm việc tại USCC. Thưa bà, qua báo chí tôi được biết bà đang làm việc giúp đỡ người tỵ nạn VN. Là một người Việt Nam, tuy không có cơ hội được bà giúp đỡ, nhưng tôi vẫn biết ơn bà vì bà đã giúp đỡ cho người Việt Nam nói chung. Nhưng thưa bà, là một nữ tu như bà, chắc bà biết rằng nhân

đức khó nghèo mà bà đã khấn có ba đẳng cấp. Đó là **sống cho người nghèo, sống với người nghèo, và sống như người nghèo**. Bà đã **sống cho người nghèo** bằng cách hiến dâng đời bà cho Chúa qua sự phục vụ những người tỵ nạn Đông Dương. Đó là một hành động đáng khâm phục. Nhưng tôi xin bà hãy tiến thêm hai bước nữa, đó là, xin **sống với chúng tôi và sống như chúng tôi**. Hành động lục soát người vào cửa nhà thờ Maria Goretti ngày 16 tháng 8 năm 1986 của bà là một hành động của một kẻ giàu có đầy quyền lực không xứng đáng với tư cách một nữ tu đã khấn khó nghèo. Nếu muốn sống với chúng tôi và như chúng tôi, tôi xin bà hãy cầm lấy bằng hiệu "No Father Duong" và "Yes Personal Parish" và cùng chúng tôi tiến vào nhà thờ để cùng khóc với chúng tôi, để nói lên tâm trạng của những người cô đơn và nghèo khó. Chúng tôi tuy bị tước đoạt hết tất cả nhưng chúng tôi vẫn còn Chúa Kitô trong chúng tôi. Chúng tôi vẫn còn tình người. Tôi cầu chúc ơn Chúa soi sáng ở nơi bà để bà ôm ấp trọn vẹn nhân đức khó nghèo mà bà đang theo đuổi. Lắm lúc, tôi tự nghĩ phải chăng vì Đức Cha DuMaine và các Cha triều không khấn đức khó nghèo cho nên ngày nay cộng đoàn tôi phải khổ sở như vậy?

Sau hết, tôi xin cầu xin Chúa và Mẹ Maria chúc lành cho các ông bà và anh chị em trong nhóm Chính Nghĩa. Xin Thánh Cả Giuse và các anh hùng Tử Đạo Việt Nam đồng bước với quý vị. Xin các linh hồn của những người đã ngã gục tại quê nhà, các linh hồn của những người đã bỏ mình trong biển cả cầu bầu cho quý vị. Phần tôi, xin ông Bài nhận lấy tám chi phiếu \$20.00 là tiền tôi định dâng cúng trong nhà thờ trong tháng này nhưng tôi đã đổi ý. Tôi xin giúp ông và nhóm Chính Nghĩa vì thấy việc làm của tất cả hợp với tinh thần xây dựng Giáo Hội. Tôi đã quyết định là sẽ không đóng tiền nhà thờ cho đến khi chúng ta có một giáo xứ thể nhân và một chánh xứ không phải là Cha Dương và Kỳ. Xin những người yêu quê hương Việt Nam hãy đồng ý và cộng tác với tôi trong việc chấm dứt đóng tiền nhà thờ cho đến ngày hai thỉnh nguyện chúng ta đạt được.

Lạy Chúa xin hãy đến
 Vì ơn phù trợ chúng tôi ở nơi Danh Chúa
 Là Đấng tạo thành trời đất.

Lại một lần nữa

ĐỨC GIÁM MỤC CHỌC GIẬN GIÁO DÂN VIỆT NAM

Bishop again angers Viet Catholics

...these Catholics have some parents, in which Vietnamese can worship in their own language and retain their culture. They also are protesting DuMaine's selection of the Rev. Paul Leo Dinh Dung, as pastor of the Vietnamese Catholic community. No religious services have been held at the mission since July 31, when Vietnamese protesters prevented Lem from saying

Mass there. The mediator, the Rev. Barnabas Nguyễn Đức Thiệp, has been trying to end the conflict between the Vietnamese and the bishop for a month. There appears to be some progress towards resolution. The changes in religious helpers were announced in a letter read at Vietnamese liturgy in Santa Clara County from the Rev. Terry Sullivan, vicar of the diocese.

Because of past disruptions, officials of St. Lucy called Campbell and found the situation calm. Capt. Bob Lockwood said Navy demonstrators have disrupted two religious ceremonies in the past.

The mediation initially was expected to take two weeks. Both Tran and Boyle are in contact with both sides.

Vị trung gian hòa giải, Linh Mục Barnabas Nguyễn Đức Thiệp, đã cố gắng chấm dứt mối bất hòa giữa giáo dân Việt Nam và Đức Giám Mục trong một tháng vừa qua, nhưng chỉ thấy có một chút tiến triển cho cuộc hòa giải.

Cha Eugene Boyle đã tuyên bố cuối tuần là Cha Thiệp đã tiếp xúc với nhiều người. Nhưng xem ra chưa có nhiều biến chuyển.

Ông Bài tuyên bố hôm nay (13-10-1986) rằng Đức Cha DuMaine đã yêu cầu Cha Thiệp sớm hoàn tất bản khuyến cáo và chủ tọa phiên họp bàn về các vấn đề trên. Tòa Giám Mục và Cha Thiệp từ chối giải thích vấn đề này.

Không bên nào bình luận vấn đề một cách chi tiết kể từ khi Cha Thiệp đến hòa giải sự tranh chấp bắt nguồn từ việc ĐGM DuMaine bổ nhiệm LM Paul Lưu Đình Dương làm Chánh Xứ Họ Đạo và từ chối nâng Họ Đạo lên hàng Giáo Xứ mà giáo dân Việt Nam đã dâng thỉnh nguyện từ hai năm qua.

Một số giáo dân Việt Nam đã không chấp nhận Cha Dương làm Chánh Xứ và đã ngăn cản không cho Ngài vào Họ Đạo ngày 21-7-86.

Vì hai cuộc biểu tình ồn ào làm trở ngại Thánh lễ và vì cuộc tranh chấp ngày càng căng thẳng, nên ĐGM DuMaine đã phải xin ý kiến Đức Tổng Giám Mục Pio Laghi, sứ thần Tòa Thánh tại Hoa Kỳ.

Sứ thần Laghi đã yêu cầu Cha Nguyễn Đức Thiệp, Bề Trên giám tỉnh Dòng Đồng Công tại Carthage, Missouri, đến hòa giải cuộc tranh chấp.

Khởi thủy, cuộc hòa giải chỉ dự tính trong hai tuần lễ, nhưng đã bị kéo dài vì, theo lời ông Bài, "Vị trung gian cần ba tuần để thu thập tin tức. Bây giờ là thời gian cho Ngài hòa giải. Ngài sẽ đề nghị một giải pháp cho cả đôi bên." Ông Bài là thành viên đại diện của Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tại giáo phận San Jose, một tổ chức được thành lập để đối phó với các quyết định của Đức Giám Mục.

Cả ông Bài và Cha Boyle đều tuyên bố là Cha Thiệp đã có nhiều buổi hội họp với cả hai phía. Cha Boyle gọi các buổi họp đó là những "nỗ lực làm sáng tỏ" các vấn đề.

Vị trung gian chỉ đưa ra các khuyến cáo, còn mọi

Bản dịch bài tường trình của Nữ Phóng Viên JOANNE GRANT, Mercury News, ngày 13 và 14-10-86

Hai biến cố xảy ra vào ngày Chúa Nhật, 12-10-1986 đã khiến giáo dân Việt Nam thắc mắc: Liệu ĐGM Pierre DuMaine có thật tình muốn giải quyết mối bất hòa kéo dài đã khá lâu qua vị trung gian hòa giải hay không.

Vào sáng Chúa Nhật, trong Thánh lễ Việt Nam tại Thánh đường St. Lucy, Campbell, tên của các thừa tác viên Thánh thể và những người thu tiền trong nhà thờ đã được đồng loạt công bố. Đó là lời Ông Trần An Bài, lãnh tụ nhóm chống đối đã tuyên bố hôm nay.

Rất nhiều giáo dân đã phản đối bằng cách la hét và tỏ vẻ bực tức vì những sự bổ nhiệm trên đã không được hành xử như thông lệ bởi Ban Chấp Hành Công Giáo Việt Nam, ông Bài nói.

Các giáo dân đã "tẩy chay" đóng góp trong Thánh lễ, ông Bài tiếp, "Những người được Tòa Giám Mục chỉ định đã không thể thi hành công tác được".

Sau Thánh lễ, Cha Chánh Xứ nhà thờ St. Lucy, Leonard W. Bose đã gọi cảnh sát Campbell đến bắt ông Lê Ý, trưởng khu Campbell vì ông Ý đã điều động cuộc tẩy chay. Nhưng cảnh sát đã không bắt giữ ai cả. Ông Bài nói.

Biến cố thứ hai là giáo dân Việt Nam đã tổ chức một buổi rước kiệu vào tối Chúa Nhật tại Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo để tôn kính Đức Mẹ Fatima. Vị sứ giả đã được mời đến tham dự, nhưng Ngài đã không tới. Vì, theo lời ông Bài, "Ngài đã không được Tòa Giám Mục cho phép. Những biến cố xảy ra vào Chúa Nhật vừa qua đã không phải là dấu hiệu tốt để chứng tỏ rằng Tòa Giám Mục đã muốn thương thuyết một cách nghiêm chỉnh."

Các giới chức thẩm quyền tại Tòa Giám Mục hôm nay đã từ chối bình luận vấn đề này.

quyết định là tùy nơi ĐGM DuMaine.

Trước khi sứ giả được mời đến, Ủy Ban chống đối đã nạp đơn kiện đòi quyền sở hữu bất động sản của Họ Đạo với lập luận rằng đây là tiền đóng góp của giáo dân Việt Nam tạo mãi nên phải là tài sản của Họ Đạo.

Nhưng khi sứ giả về thì các người chống đối đình chỉ vụ kiện để cho cuộc hòa giải được tiến triển.

Phía chống đối đã không biểu tình hay gây trở ngại cho các chương trình mục vụ trong thời gian sứ giả ở đây, nhưng Ủy Ban đã cho phát hành một ấn bản đặc biệt bằng Anh ngữ. Ấn bản này dày 38 trang kể lại những diễn biến của cuộc tranh chấp và lập trường của Ủy Ban và đã được phân phát tại nhiều Nhà Thờ vào Chúa Nhật tuần lễ cuối cùng trong tháng chín.

Sự việc này đã làm cho một vài linh mục phải lên tiếng chống lại cuộc tranh chấp giữa giáo dân Việt Nam và Đức Giám Mục.

Cha Boyle nói: "Tôi không thấy có linh mục nào không có cảm tình với Cha Paul và Đức Giám Mục."

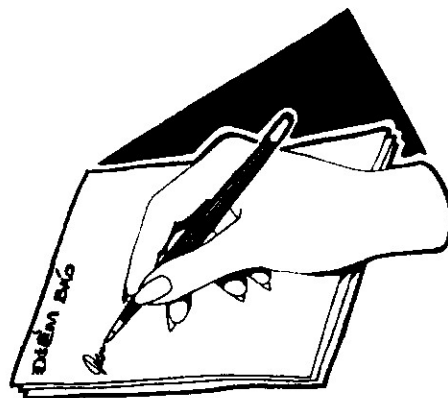
Ấn bản Anh ngữ có dành một trang để cho các độc giả không phải là người Việt Nam có thể trả lời ủng hộ các giáo dân chống đối.

Ông Bài nói rằng ông đã không đếm hết các thư trả lời "vì quá nhiều".

Đem CHÍNH NGHĨA
đề' tháng hưng
tân,
Lấy CHỈ NHÂN
mà thay cường
bạo.

ĐIỂM BÁO

BIBI

I. ĐẶC SAN "ĐỨC TIN" CỦA NHÓM DƯƠNG GIAN 1:

a. Con hơn Cha:

Trang 3 của tờ Đặc San viết: "Chiều ngày 23-7-86, Phong Trào Bảo Vệ Đức Tin đã tổ chức một cuộc họp báo CHO Tòa Giám Mục".

Rõ ràng con hơn cha là có phúc. Tòa Giám Mục không biết cách hay không tổ chức NỐI một cuộc họp báo, nên đã phải nhờ nhóm Dương Gian 1 tổ chức cho, để Tòa Giám Mục có dịp mà ăn nói và công luận.

b. Lạy ông con ở bụi này:

Cái "thành tích" duy nhất của nhóm Dương Gian 1 là mời được Đức Cha về nhà thờ Chánh Tòa để tung hô, chúc tụng là vị Giám Mục thông thái, từ bi và thánh thiện.

Trang 3 có viết rằng: "Ngày thứ Sáu 25-7-86, Phong Trào đã tổ chức cuộc họp mặt tại nhà thờ Chính Tòa San Jose để bày tỏ lập trường và tuyên xưng Đức Tin người Công Giáo thuần thành. Buổi họp mặt tuy chỉ được phổ biến trong vòng 24 tiếng đồng hồ nhưng đã qui tụ được hàng ngàn giáo dân."

Nhưng rồi trang 7 lại viết: "Trước khi phong trào được chính thức thành lập, ngày 25-7, một buổi gặp gỡ với ĐGM được tổ chức tại nhà thờ Chánh toa để biểu dương lòng tuân phục Giáo hội của tín hữu Việt Nam. Mặc dầu, buổi gặp gỡ chỉ được thông báo trước 2 giờ đồng hồ, hơn 500 giáo dân đã tề tựu để nghe Ngài nói chuyện."

So sánh hai bản tin về cùng một sự kiện, mà trên 500 giáo gian tự nhiên biến mất thì quả thực không thể giải thích cách nào khác hơn là đả nhục ba lần: "Tôi xạo rồi, tôi xạo rồi, chính tôi xạo vô cùng!"

Cũng nhờ “tài” đếm người của nhóm này, người ta mới giải tỏa được một thắc mắc từ lâu về vụ Thánh lễ gọi là “Hòa giải” tại nhà thờ Chánh Tòa bị hủy bỏ. Theo thông báo của nhóm Dương Gian 1 thì phe chống đối chỉ có 282 người dơ cao bảng “NO FR. DUONG”. Trong lúc đó giáo dân đông nghịt cả nhà thờ. Vậy thì với 282 người chống lại cả ngàn người mà thắng nổi thì Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình có tài làm phép lạ hay nhóm Dương Gian 1 có “tài” đếm giáo gian một cách rất là “gian”?

Đọc đến đây BIBJ phải vất ngay “đặc san Đức Tin” vào xọt rác vì mấy trang đầu đã lộ về gian ra thì còn mất thời giờ đọc thêm làm gì nữa.

II. BẢN TIN LÁ CẢI “TÍN HỮU” CỦA NHÓM DƯƠNG GIAN 2:

a. Ra báo bất đắc dĩ để tìm ghế:

Trang đầu viết: “Tờ báo Tín Hữu ra đời là việc làm bất đắc dĩ, ...” Nói như vậy, người ta tự vấn ngay: Tại sao lại là bất đắc dĩ? Ai xúi dục? Ai dùng bạo lực bắt ép? Hay mình có dụng ý gì? Xin viết lại như sau:

Tờ báo Tín Hữu ra đời nhằm đáp ứng nhu cầu hiện thời của Cộng đồng. Nó là tiếng nói của nhóm giáo dân “thầm lặng”, vì thiếu số ít ỏi nên không tiện lên tiếng từ bấy lâu. Nay, nhân dịp cuộc hòa đàm sắp bắt đầu, sự ra đời của Tín Hữu nhằm nhắc nhở với mọi người: đừng bỏ quên ghế của thiểu số “thầm lặng” này.

b. Tôn chỉ 1: “Nội dung hướng về Đạo đức và Toàn Thiện”. Sau đây chúng ta hãy nghe cái gọi là “Đạo đức và Toàn thiện” trong cái gọi là bài diễn văn của ông Trần Trung Lương: “Bởi từ ngày Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình ra đời, công khai đá kích tòa Giám Mục, thóa mạ hàng giáo phẩm Hội Thánh, công kích những ai không đồng ý với họ, thậm chí, còn dùng cả **bạo lực để uy hiếp** những giáo dân hiền lành, không làm theo họ muốn. Nhóm người này đã dùng những thủ đoạn như bôi nhọ cá nhân, gửi thư nặc danh, phao tin thất thiệt, còn gọi điện thoại đến tận nhà để **đọa nạt, đòi bản giết** ..?”

Ông Lương nên đem câu này đi hỏi bất cứ một luật sư nào để xem có thể bị truy tố về tội gì và hình phạt sẽ ra sao thì ông sẽ biết được bao lâu Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình chưa đếm xỉa đến ông là Ủy Ban còn “đạo đức và toàn thiện” hơn ông nhiều lắm.

c. Tôn Chỉ 2: “Không đối thoại và tranh luận với

những ai không thuộc về nhiệm thể Hội Thánh Công Giáo.”

Khi nói lên điều này, vô tình hay hữu ý, ban chủ biên đã kỳ thị tôn giáo rồi. Như vậy, đâu có đúng tinh thần của Hội Thánh. Nếu mình không “tranh luận” thì thôi, sao lại không “đối thoại”. Tôn chỉ 2 này thật là tương phản với tôn chỉ 1 ở trên.

d. Tôn chỉ 3: “Chủ trương xây dựng một cộng đồng Giáo dân trong tinh thần Ôn Hòa, Thương Yêu và Thánh Thiện”.

Nhóm Dương Gian 2 này đã sưu tra hết mọi bài báo chữ Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình kể cả báo của những người ngoại đạo muốn nhảy vô ăn có. Đó có phải là “thánh thiện, thương yêu và ôn hòa” không?

e. Tinh thần vâng phục:

Thư đề ngày 21-9-1986 của nhóm Dương Gian 2 gửi Sứ Thần Tòa Thánh có viết rằng: “Ông Trần Công Thiện và ông Trần An Bài đã bị tuyên phạt và tuyệt thông, ban chấp hành cộng đoàn của họ đạo Nữ Vương các Thánh Tử Đạo Việt Nam đã bị giải thể bởi Đức Giám Mục San Jose, nhưng họ vẫn mạo danh để cai quản họ đạo, buộc mọi người phải tuân theo lệnh của họ.”

Còn văn thư “Giải thể” của ĐGM San Jose đề ngày 15-8-1986 mà bản sao có ghi rõ là đệ trình Sứ Thần Tòa Thánh, ấy vậy mà sau đó văn thư đề ngày 24-9-1986, Sứ Thần Pio Laghi lại vẫn cứ gọi “Ông Giuse Trần Công Thiện, Chủ Tịch Ban Chấp Hành Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo”. (Xin xem trang bìa báo Chính Nghĩa số 14).

Nhóm Dương Gian 2 vẫn lớn tiếng xác quyết lòng trung thành và vâng phục Giáo Hội. Vậy thì các ông phải vâng theo ý của Sứ Thần Tòa Thánh chấp nhận chức vụ Chủ Tịch của ông Trần Công Thiện hơn là tự ý lập nhóm, tự ý phong chức, rồi tự ý “nhân danh toàn thể Giáo Dân Việt Nam San Jose” để viết thư gạt găm Sứ Thần Tòa Thánh.

THAY LỜI KẾT:

Bản tin có mấy trang nghèo nàn mà phần lớn bài vở lại trích đăng của báo khác, thế mà vẫn tràn đầy lỗi lầm. Đó là lý do chẳng giáo dân nào thèm lấy và kẻ ôm bản tin đứng phát lấy làm trợ trên xấu hổ khi bị giáo dân hạch hỏi báo của ai, địa chỉ ở đâu, điện thoại số mấy. Dùng hộp thư mà lại là hộp thư đi mượn để ra báo thì thà viết thư nặc danh cho nó tiện bề sổ sách.

TRẢ LỜI BÁO DÂN CHÚA

Monterey ngày 8 tháng 10 năm 1986

Kính gửi:

Linh Mục Việt Châu, sss

Chủ Nhiệm DÂN CHÚA, U.S.A.

Thưa Cha,

Con là một độc giả trung thành của DÂN CHÚA ngay từ thuở ban đầu. Con viết thư này để bày tỏ ý kiến của con sau khi đọc bài “NƯỚC MẮT ĐẦY MÁU” trong mục “DÂN CHÚA TRƯỚC THỜI CUỘC” do O.L.M. viết, đăng trong DÂN CHÚA số 117, tháng 10, 1986, liên quan đến vụ giáo dân San Jose chống đối Đức Giám Mục địa phương.

Nếu O.L.M. lấy danh nghĩa cá nhân mình mà viết thì con có thể hiểu được, vì như vậy chỉ là ý kiến cá nhân của O.L.M. Nhưng ở đây O.L.M. viết bài này với tư cách đại diện chính thức cho DÂN CHÚA nên buộc lòng con phải viết thư này để bày tỏ ý kiến của con. Con muốn nói là trong bài này O.L.M. đã không muốn tìm hiểu chiều sâu của vấn đề và vì thế lộ ra thái độ thiên vị rõ ràng chống giáo dân San Jose trong vụ tranh chấp hiện nay. O.L.M. đã tỏ ra nông cạn, thiếu khách quan, không muốn tìm sự thật, vì chỉ chọn những mẩu tin có lợi cho sự thiên vị của mình bỏ qua những mẩu tin khác vì nó nói lên sự thật. Chẳng hạn như O.L.M. trích bài của ký giả Bob Elder trên tờ San Jose Mercury News, số ra ngày 23-7-86 nhận định rằng: “Người Công Giáo Việt Nam (San Jose) đã xử trí một cách khác biệt, trong một ý hướng thách đố quyền hành của phẩm cấp Giáo Hội”. Nhưng O.L.M. lại bỏ qua bài ‘ANALYSIS’ của ký giả Joan Connell, chuyên trách về “MERCURY NEWS RELIGION & ETHICS EDITOR” đăng ngay trên trang đầu cũng của báo San Jose Mercury News, số ra ngày 16-8-86 với nhan đề: ‘A BISHOP AGAINST HIS FLOCK’ (Vị Giám Mục Chống lại Đàn Chiên). O.L.M. bình luận thời cuộc như thế là bình luận một chiều, là thiên vị, là thiếu trách nhiệm đối với độc giả; vì độc giả có quyền đòi hỏi ở tờ báo phải nói sự thật trước, rồi sẽ căn cứ vào đó mà bình luận tùy theo xu hướng của mình.

Nếu muốn nói cho đầy đủ thì quá dài. Trong bài này con chỉ đưa ra vài điểm sau đây:

1. O.L.M. đã chọn những tin trong bản tin do Ủy Ban Bảo Vệ Đức Tin (UBBVĐT) cung cấp. Bản tin của UBBVĐT đã làm trò cười cho người ở đây khi bản tin đó viết, và O.L.M. đã trích lại, là: “Lễ Đồng Tế ngày 9-8-86 qui tụ khoảng 1500 tín hữu. Tuy nhiên, Lễ Đồng Tế đã bị một số 282 người xâm nhập phá hoại”.

Ở đây ai cũng biết là những tín hữu có mặt trong buổi lễ đó và chống cha Dương, “Tân Chủ Chiên”, là đại đa số, chứ không phải là thiểu số như UBBVĐT đã loan tin. Còn Cha Dương, do UBBVĐT ủng hộ, có độ 200 người mà phần nhiều là những người quen Cha, cùng quê với Cha (ở VN) và hiện đang ở ngoài địa phận San Jose, được đưa đến để làm hậu thuẫn cho Cha. Chuyện này ở đây không ai là không biết. Thế mà O.L.M. ngây ngô tin theo sự loan tin sai lạc của UBBVĐT. Phe UBBVĐT luôn luôn tuyên bố là phe chống đối chỉ có vài trăm người. Đức Giám Mục có vẻ tin lời họ. Nhưng khi phe chống đối đệ thỉnh nguyện xin Tòa Giám Mục mở cuộc trưng cầu dân ý để biết ý dân thì Tòa Giám Mục lại im hơn lạng tiếng, không trả lời.

2. O.L.M. nói đến vụ “Thánh Lễ ngày 16-8-86, khoảng chừng 1000 người gồm đàn ông, đàn bà và trẻ em đang bao vây nhờ thờ, ca hát, la ó, chống đối Đức Giám Mục và vị Tân Chủ Chiên (cha Dương)”. Nhưng tại sao (cũng trong Thánh Lễ đó) O.L.M. lại lờ đi không nói gì đến việc Đức Giám Mục thuê 70 cảnh sát và hơn một chục chó săn bao vây chung quanh nhà thờ; và trong nhà thờ, một hàng cảnh sát, mặc quân phục, có vũ khí, đứng quay lưng lên bàn thờ. Cuối nhà thờ thì cảnh sát và Ma Sơ khám những người phe chống đối trước khi cho họ vào nhà thờ. Còn những người ủng hộ Cha Dương (độ 200) thì được vào nhà thờ ngồi yên vị từ trước. (Ở đây tôi muốn đặt thêm một câu hỏi, “Về mặt pháp lý, Ma Sơ có quyền khám xét ai không? hay đó là việc của nữ cảnh sát?”).

3. O.L.M. nói là “Đức Giám Mục DuMaine, giáo phận San Jose, nhận thấy tập thể Công Giáo Việt Nam trong giáo phận của Ngài, chưa hội đủ các tiêu chuẩn thiết yếu - như vấn đề tài chánh v.v...

-để được trở thành một giáo xứ thể nhân, nên Ngài quyết định cần phải có một thời gian đợi chờ”.

Cái lập luận này đã quá cũ rích, cũ rích như cái thời xa xưa khi mà người ta còn tin trái đất này là mặt phẳng. Nó không lừa bịp được ai. Giáo dân VN ở San Jose đã thảo luận rất kỹ càng trách nhiệm tài chánh này và đã tỏ ra, bằng sự kiện, họ có đủ khả năng tài chánh do sự đóng góp của các gia đình và tiền thu được trong các Thánh Lễ. Trong Chính Nghĩa số 7, bài ‘*Cộng đồng Công Giáo San Jose có đủ khả năng tài chính để lập giáo xứ thể nhân không?*’ đã nói rõ điều này. Không còn ai tin lập luận này nữa. Chỉ có O.L.M. đang ngồi đáy giếng nên không biết cái gì đang xảy ra chung quanh mặt giếng.

Sự thật là Đức Giám Mục không thêm tiếp đại diện giáo dân hay Ban Chấp Hành Họ Đạo khi họ đã nhiều lần đến dâng thư thỉnh nguyện xin lập giáo xứ thể nhân như Giáo Luật cho phép. Họ ước ao được gặp Đức Giám Mục để trình bày ước nguyện của họ trong “tình cha con” (như O.L.M. đã đề nghị). Nhưng họ không bao giờ được gặp nhan Đức Giám Mục, mặc dù Ngài đang ở nhà khi họ đến. Giáo dân nản lòng vô cùng. Còn Đức Giám Mục thì không một lúc nào Ngài tỏ ý sẽ cho phép lập giáo xứ thể nhân. Chính sách của Ngài là đồng hóa giáo dân VN vào xứ Mỹ. Ngài chia giáo dân VN ra làm ba hạng và kết luận là chỉ hạng người già cần Trung Tâm Mục Vụ. Ngài nói đi nói lại nhiều lần là đó là chính sách của Ngài, trước sau như một, không thay đổi. O.L.M. nghĩ sao? Một điều quan trọng như vậy mà O.L.M. không biết hay là biết mà làm lơ đi như không biết?

4. Còn vấn đề tại sao giáo dân chống đối Cha Dương, không muốn Ngài làm chủ chiên của họ. Câu hỏi này không thấy O.L.M. đề cập tới để rồi tìm câu trả lời! Bất cứ một biến cố gì, dù to hay nhỏ, cũng đều phải có nguyên nhân. O.L.M. đã lơ đi, không muốn tìm nguyên nhân của sự chống đối này. Viết một bài bình luận quan trọng đại diện chính thức cho một tờ báo cỡ như DÂN CHỨA mà sao O.L.M. lại có thể sơ sót một điểm quan trọng như thế được?

Câu trả lời đầy đủ cho câu hỏi này quá dài. Nhưng có thể tóm lại như sau:

a. Cha Dương chống việc lập giáo xứ thể nhân, Ngài đồng ý với Đức Giám Mục về chính sách đồng hóa giáo dân VN vào xứ Mỹ (giáo dân có bằng chứng trên giấy tờ. Giáo dân xin Cha trả lời, nhưng Cha vẫn im lặng).

b. Cha Dương chẳng những không hề giao thiệp với giáo dân mà Ngài còn có thái độ thờ ơ, hờ hững, cách biệt đối với giáo dân. Trong dịp giáo dân tổ chức các buổi lễ, gửi thư mời Ngài, Ngài không đến mà cũng không trả lời. Có một cái hồ sơ giữa cha Dương và giáo dân. Như vậy, giáo dân có lý do để nghi ngờ là khi làm chủ chiên của họ, chẳng những Ngài không giúp ích gì được cho họ mà Ngài sẽ còn giúp thực hiện chính sách đồng hóa của Đức Giám Mục. Vì thế họ lo và không muốn Cha Dương làm chủ chiên của họ. Giản dị như thế mà sao O.L.M. không muốn hiểu?

O.L.M. đã viết: “Có khoảng trên vài trăm người và họ lôi cuốn thêm được một số đồng đảo, phần nhiều là người thiếu hiểu biết...” Nói như vậy là sai sự thật, quá khinh thường giáo dân, làm buồn lòng, làm mất lòng giáo dân nếu không muốn nói là bất công đối với giáo dân, những độc giả trung thành của DÂN CHỨA.

Nếu thực sự O.L.M. muốn biết sự thật thì giáo dân có thể cung cấp đầy đủ tài liệu để O.L.M. có thể nghiên cứu vấn đề cho rõ; kéo ngồi mơ nói mò trong khi viết bài bình luận với danh nghĩa là ‘DÂN CHỨA TRƯỚC THỜI CUỘC’ thì quả thực O.L.M. đã làm giảm mất giá trị và uy tín của DÂN CHỨA, một tờ báo có một tầm vóc to lớn trong các báo chí Việt Nam tại Mỹ này.

Thưa Cha, thực tình con không bắt bình với O.L.M. cho bằng con thấy tội nghiệp cho O.L.M. vì sự kém hiểu biết về “thời cuộc” mà lại dám nhân danh DÂN CHỨA bình luận về “thời cuộc”. Tệ hơn nữa, O.L.M. lại có thái độ thiên vị nên vì thế làm mất đi cái tác phong đứng đắn mà độc giả đã thấy ở DÂN CHỨA trước đây.

Hơn nữa, không biết vô tình hay hữu ý, O.L.M. tung bài ‘DÂN CHỨA TRƯỚC THỜI CUỘC’ vào đúng lúc mà cha Bề Trên Chi Dòng Đồng Công Việt Nam tại Mỹ, Nguyễn Đức Thiệp, Đại Diện của Sứ Thần Tòa Thánh đang ở đây để tìm hiểu biện pháp hòa giải. Đây là một giai đoạn vô cùng khó khăn và tế nhị. Viết một bài như bài ‘DÂN CHỨA TRƯỚC THỜI CUỘC’ trong lúc này, O.L.M. đã tỏ ra làm một việc thiếu phán đoán và thiếu xây dựng, nếu không nói là thiếu trách nhiệm.

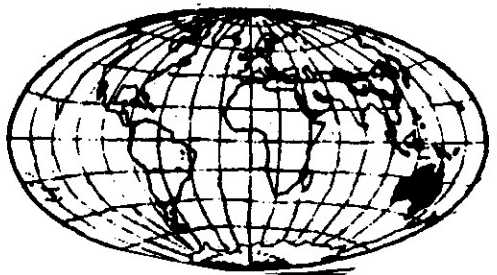
Thưa Cha, vì luật lệ về sự công bằng của Báo Chí và Quyền lợi của độc giả được đọc ý kiến khác biệt về vấn đề này, con xin yêu cầu Cha cho đăng bài này trong DÂN CHỨA số tới.

Con xin kính chúc Cha được mọi sự an lành.

Đỗ Văn Hiến.

MỘT HÌNH ẢNH, HAI THÁI CỰC

Trong cuộc đời tôi trên bước đường đi tìm tự do, tôi gặp một nhà tu hành đúng bậc chân tu, nếu không quá khen để có thể nói ngài là một vị Thánh sống.

Cách đây sáu năm khi tôi bước chân đến cổng trại tỵ nạn Songkhla Thái Lan. Những người đầu tiên đón nhận chúng tôi là cảnh sát Thái và ban an ninh trại là người Việt. Qua những thủ tục của ban an ninh, những người vừa vượt thoát biển chết chưa kịp hoàn hồn để bình tĩnh trả lời những câu hỏi của ban an ninh thì đã bị đe dọa phải khai cho đúng, cho thật. Xét lại thì thấy cần thông cảm cả hai bên. Một là đồng bào vừa tới bờ tới bến còn đang giao động mạnh vì mừng vì đã tới bờ tự do. Bước chân lảo đảo như tưởng mình còn đang trên mặt biển. Những cảm giác thật là khó tả vì thế nên nhớ cái này, quên cái khác nên lời khai không được mạch lạc. Còn lại là ban an ninh, những người có nhiệm vụ tìm bọ cộng sản lợi dụng trà trộn vào những người vượt biển để đến thế giới tự do với ý đồ phá hoại. Vì thế những gì nghi ngờ cần phải để ý, theo dõi và khai thác ngay, nên đôi khi cũng có những lầm lẫn đáng tiếc nho nhỏ xảy ra. Mọi người đều như nhau. Những người qua thủ tục an ninh trước thì phải ngồi chờ những người sau cho đến khi thủ tục an ninh xong hết mới được đi vào cổng trại.

Trong lúc đang ngồi chờ cho xong thủ tục an ninh của mọi người trước khi vào trại, tôi thấy một người Mỹ trong bộ quần áo đen đi một chiếc Yamaha màu xanh lơ đến đậu xe ngay gần chúng tôi. Đầu ngài đội chiếc mũ giống hình thù chiến nón cối. Mọi người cùng trở mắt nhìn ông mỹ lạ lùng này. Chúng tôi nhận ra ngài là một nhà tu qua chiếc cổ còn trắng. Chúng tôi cúi đầu chào ngài. Câu đầu tiên ngài hỏi chúng tôi là “các con có ai đau ốm, có ai

bị hãm hiếp và có ai mệt lắm không?” Ngài đến và ôm ngay những em bé quần áo dơ dáy với dáng người mệt mỏi bơ phờ vì thiếu ăn. Chúng lạ lùng và rút cả vào lòng bố mẹ chúng. Ngài tìm đến những phụ nữ còn đang hớt hải bơ phờ để hỏi thăm an ủi. Những phụ nữ này có những người bật khóc khi được an ủi và đã làm cho người cha nhân từ tuy không nói được tiếng Việt nhưng lòng ngài hòa đồng được với những con tim và tâm tình người Việt. Ngài đã khóc và rồi ngài nói với chúng tôi: Cha vào nhà thờ và đợi các con ở đó.

Thủ tục xong xuôi chúng tôi vào trại và những người có thân nhân đến trại trước thì đưa họ về lều lều cho có chỗ tạm trú, phần còn lại là những người không thân nhân thì phần đông đều đổ về nhà thờ công giáo. Khi chúng tôi vào đến nơi thì thấy ngài đã đứng sẵn đó với những đồng quần áo mà ngài đã sắp sẵn quần áo trẻ con riêng và người lớn riêng. Mồ hôi ngài đổ ra nhễ nhại dưới ánh nắng gay gắt trưa hè của vùng nhiệt đới. Ngài đưa cho những bà mẹ của các em bé mỗi người hai hộp sữa để cho con. Ngài cho lấy danh sách những phụ nữ bị hải tặc hiếp. Ngài gọi từng người đến gặp ngài. Ngài vỗ về từng người qua sự rung cảm của một vị cha già chân tu làm vui đi những phiền muộn đau khổ. Nước mắt giàn dụa cha con không nói với nhau lời nào nhưng tưởng chừng như đã nói hết, trút hết mọi đau khổ để được một sự an ủi cả về vật chất lẫn tinh thần. Ngài tặng mỗi phụ nữ bất hạnh hai trăm “bath” (tiền Thái). Số tiền không lớn nhưng tấm lòng của ngài quá lớn. Ngài san sẻ tấm lòng cho mọi người đến trại và hình như tấm lòng của ngài còn muốn dành cho cả dân tộc Việt Nam nữa.

Sau khi ở trại có dịp gần gũi ngài mọi người đều thấy rõ sự bác ái, thương yêu và thánh thiện của ngài. Tình thương yêu vô bờ bến không phân biệt tôn giáo của ngài đã làm cho nhiều người trở lại đạo công giáo lúc ở trại. Ngài tiếp đón đồng bào đến trại mỗi ngày và san sẻ cũng như xoa dịu đồng bào bằng những nỗ lực làm việc của ngài cũng như nước mắt của ngài. Những bữa cơm của ngài ở trại là những bát mì, bát “nui” nguội tanh, nở chương phênh vì bận rộn lo cho đồng bào đến quên ăn. Đêm về ngài lại lo viết thư, trả lời thư hoặc viết báo để có tiền và chia sẻ cho đồng bào. Có lẽ hằng đêm ngài chỉ ngủ độ bốn đến năm tiếng là cùng. Thời giờ còn lại là làm việc lo cho đồng bào chúng ta. Thời gian ở trại. Tôi và một số anh em thanh niên công giáo ở đây (San Jose) có dịp cộng tác với ngài trong việc xây dựng

nhà trẻ (nơi nuôi nấng những em bé không cha mẹ hoặc cha mẹ chết trên biển hoặc cha mẹ gửi đi), ngôi Thánh đường trong trại và những dãy lều dài sụp đổ. Những tâm tình hăng say của những anh em thanh niên ngày đó ngày nay chúng tôi lại có dịp gặp lại trong những sinh hoạt của cộng đồng Công Giáo ở San Jose này.

Những tình cảm thắm thiết giữa cha con trong những ngày cùng khổ của tôi nơi trại tỵ nạn lại là những cánh hoa đẹp trong đời thỉnh thoảng cha con viết thư cho nhau. Thư nào của ngài cũng nhắc tôi là trại càng ngày càng buồn, không còn như xưa nữa.

Thấm thoát sáu năm qua đi. Nay có dịp ngài về tạm nghỉ tại San Jose. Tôi gọi cho ngài để đến thăm. Thì giờ ngài rảnh thì tôi lại bận, ngài bận, tôi rảnh, khó để gặp nhau. Sau nhiều lần mới gặp nhau qua điện thoại ngài nói chuyện với tôi và ngài lại khóc qua điện thoại làm tôi mũi lòng. Khi gặp lại ngài, hình ảnh ngài đã quá già nua so với sáu năm về trước. Khi ở trại những lúc ngài làm việc mệt nhọc thay vì ngủ nghỉ, ngài rủ chúng tôi ra biển đi bơi với ngài. Lúc đó tuy là thanh niên nhưng không mấy người bơi theo kịp ngài. Nhưng lúc này ngài đã quá già yếu, vậy mà tinh thần ngài vẫn hăng say. Nói chuyện với tôi ngài đã khóc khi ngài nói đến các trại tỵ nạn bị đóng cửa vĩnh viễn ở Thái Lan. Ngài nói có lẽ ngài sẽ đi sang Phi châu để phục vụ người nghèo trong quãng đời còn lại của ngài.

Qua hình ảnh của ngài tôi thắc mắc, tại sao lại có một người ngoại quốc có thể hy sinh cho người Việt Nam tỵ nạn đến như thế. Trong khi các linh mục Việt Nam ở đây chẳng ai thiết tha đến đồng bào ruột thịt của mình còn đang cần tình thương nơi các trại tỵ nạn mà lại còn tìm cách vinh thân chắt kể đến liêm sỉ. Lại nữa cũng một hình ảnh bao la rộng lượng của một linh mục người Mỹ đối với những người tỵ nạn Việt Nam thì tôi nhìn thấy một sự trái ngược hoàn toàn nơi các tu sĩ trong địa phận của chúng tôi. Nhưng chấp nhất nhỏ nhất, những hình phạt ác độc nhất, những vụ khống, và những mưu chước cạm bẫy hiểm độc nhất mà các ngài muốn dành cho cộng đồng Công Giáo tỵ nạn Việt Nam chúng tôi tại San Jose này.

Cũng một hình ảnh tu hành ở một người như linh mục Joe Devlin là nơi để người Việt Nam chúng tôi, bất kể tôn giáo, có thể đến tìm làm nơi an ủi thì cũng một hình ảnh tu hành mà chính người Việt Công giáo chúng tôi lại cảm thấy sợ sệt và tránh né đề phòng khi phải đối thoại với các tu sĩ ở đây.

TIỂU LAN

CẬY NHỜ

*Cầu trời mưa thuận gió hòa,
Cho chàng đi họp trên Cha, an lành.
Năm canh canh-cánh năm canh,
Bóng em hiu-hắt, bóng anh chập-chờn.
Hai vai gánh vác giang-sơn,
Chí trai mạnh bước chớ sờn chí trai.
Giọt khuya thánh-thót vẫn dài,
Nhớ ai ai nhớ, chờ ai ai chờ!/?
Mẹ già, em dại, con thơ,
Trăng khuya chênh-chếch; bơ vơ nỗi mình.
Vi dân xin vừng lòng tin,
Sắt son, son sắt ta mình, mình ta.
Đừng tham cái bả vinh-hoa
Hại dân, hại nước lời ra, tiếng vào.
Khi đi dân dặn thế nào,
Nông sâu dân cấy, thấp cao dân nhờ.
Đừng lo vợ dại, con khờ,
Ánh trăng tròn, khuyết, thời giờ vó câu.
Trước sau vẫn cứ trước sau,
Thế-nhân Giáo xứ, lời nhau dặn-dò.
Cha DUONG thì một mực "NO",
Chớ ham mật ngọt mà tro thân ruồi.
Con người quên giống, phụ nòi,
Xin anh ghi nhớ gương ai "nuôi cò".
Ở đời sống phải dẫn-đo,
Có nhân có đức Trời cho dễ-dàng.
Tương-lai giáo xứ, xóm làng,
Hân-hoan già, trẻ trống tràng đếm mau...*

Lê-Thị Như-Hoa

TÂM TÌNH

Thấm thoát thế mà đã 3 tháng rồi nhỉ, nhớ hôm nào Cha mới về Họ Đạo, thoáng nhìn thấy Cha dưới sự che chở của Linh Mục Tổng Quân và lực lượng cảnh sát, rồi vọt lên xe ra đi. Sự ra đi vội vã và tủi hờn ấy thật là một cảnh tượng khó mà phai nhòa được trong trí ức những con chiên họ đạo. Rồi hình ảnh buổi lễ ra mắt phong trào BVĐT, mặt cha tái đi, sững sờ, ngơ ngác hay hốt hoảng trong 10 phút đồng hồ ấy, đủ nói lên tâm trạng của Cha lúc bấy giờ. Hơn thế nữa, ngày Cha nhậm chức Chánh Xứ. Ôi! một buổi lễ có một không hai trong lịch sử giáo hội Công Giáo, thật đã gieo nhiều kỷ niệm trong lòng con chiên của họ Đạo NVCTTĐ. Nào cảnh sát, chó săn, bắt bớ, đánh đập, hoan hô, đả đảo... thì thì đủ cả Cha ạ!

Thưa Cha, những hình ảnh sống động ấy cũng đã đủ nói lên thỉnh nguyện mà Giáo dân Họ Đạo đang ước ao... Và 3 tháng trôi qua! Ba tháng ấy đủ để một vị Linh Mục Công Giáo sáng suốt nhận rõ được hướng đi. Một hướng đi theo đúng đường hướng của Giáo Hội Mẹ. Là Linh Mục, không hẳn phải giữ chức Chánh Xứ mới đẹp lòng Thiên Chúa, Cha ạ! Biết bao nhiêu Linh Mục suốt đời chẳng bao giờ giữ chức vụ ấy, thế mà vẫn nên Thánh, vẫn cứu rỗi các linh hồn, vẫn là những ngọn đuốc sáng soi, dẫn đường chỉ lối cho con chiên của Chúa.

Cha quý mến, xin Cha hãy bình tâm suy xét lại những việc mình đã làm. Hãy trình bày lên ĐGM những gì trung thực nhất đang diễn tiến trong Họ Đạo. Đừng làm hậu thuẫn cho những kẻ muốn làm thêm rạn nứt, gây chia rẽ giữa con chiên. Đừng ra những tờ Thông Tin nhắm vào giáo dân với những lời buộc tội vô căn cứ. Nhất là đừng thi hành chính sách hòa đồng giáo dân VN vào giáo xứ Mỹ của ĐGM DuMaine.

Quan trọng hơn cả, xin Cha đừng đánh giá chức Chánh Xứ ngang với 3000 giáo dân Họ Đạo. Phải chăng vì danh tước, tiền bạc, danh dự và thể diện của Cha lẫn ĐGM DuMaine. Thưa Cha, đây không phải là một vấn đề nan giải. Cha đã từng được các giáo xứ Mỹ mà Cha coi sóc thương mến và tín nhiệm, Cha đã từng có kinh nghiệm với giáo xứ Mỹ, cha lại nói tiếng Anh lưu loát... Ôi, Cha ơi!

Cha quả là một vị Chánh Xứ quá tuyệt diệu... thật lý tưởng cho một giáo xứ Mỹ. Dưới quyền ĐGM DuMaine có tới gần 100 giáo xứ mà, làm gì Ngài không giúp Cha được. Thật vinh hạnh biết bao khi các con chiên VN thấy một Linh Mục Việt là Chánh Xứ Mỹ. Nhất là hơn 100 giáo dân đã từng ủng hộ Cha, những người này lại ghi tên trong họ đạo của Cha. Như vậy, quả là đẹp lòng Cha và vui sướng tràn trề cho hơn 100 Giáo dân này. Chức tước Chánh Xứ Cha vẫn nắm giữ. Tiền bạc vẫn xum xuê. Danh dự vẫn sáng giá. Thể diện vẫn chói lòa. Hơn ai hết, ĐGM DuMaine sẽ rạng danh muôn đời. Quả là một Giám mục tài ba, đã cân nhắc một Linh Mục tận tụy lên chức chánh xứ của bản địa phương.

Được như thế, 3000 Cây Thánh Giá đang đè nặng trên vai mỗi Giáo dân Họ Đạo NVCTTĐ tại San Jose được cất nhắc đi. Và thợ gặt lối lạc đang được đặt đúng vào đồng lúa chín.

Nguyện xin Chúa và Mẹ Maria xuống tràn đầy ơn phúc cho Cha và ĐGM DuMaine để hai Ngài thêm phần sáng suốt mà đi đúng theo đường lối của Giáo hội Công Giáo.

Bạch Phượng

— BỘ MẶT THẬT —

CỦA BÁO DÂN TỘC

(tiếp theo kỳ trước)

BÀI 4 :

ĐÁNH PHÁ CHIẾN DỊCH TÌNH THƯƠNG DƯỚI ÁNH MẶT TRỜI DO CÁC BÁO ĐÔNG PHƯƠNG, THẮNG MỠ, TRỐNG ĐỒNG, KINH DOANH, THANH NIÊN SINH VIÊN HỌC SINH VÀ ĐÀI TRUYỀN HÌNH 48 (10 GIỜ SÁNG CHÚA NHẬT) ĐÃ BẢO TRỢ VÀ TỔ CHỨC.

Những bằng chứng về việc Báo Dân Tộc chống phá “Chiến Dịch Tình Thương Dưới Ánh Mặt Trời” đã được nhắc lại trong Chính Nghĩa số 15.

Nhưng Báo Dân Tộc không những phủ nhận việc chống phá Chiến Dịch mà còn tiến thêm một bước nữa bằng cách “khoe” rằng: “Tiến Sĩ Nguyễn Hữu Xương đã mời Chủ Nhiệm Dân Tộc làm cố vấn cho chiến dịch này” (Báo Dân Tộc số 241, 27-9-86).

Chúng tôi lấy làm mừng khi biết được Dân Tộc cũng có ý tốt để làm việc nghĩa và lần đầu tiên biết rằng chủ nhiệm Báo Dân Tộc lại được tin nhiệm vào một chức vị quan trọng của một công tác có tính cách nhân đạo như Chiến Dịch vượt người vượt biển.

Tuy nhiên, chúng tôi cũng hết sức ngạc nhiên về một thông cáo mới nhất của nhóm khởi xướng “Tình Thương Dưới Ánh Mặt Trời” phổ biến trên các báo Việt ngữ địa phương. Nguyên văn bản tuyên bố như sau:

BẢN TUYÊN BỐ CỦA NHÓM KHỞI XƯỚNG CHIẾN DỊCH TÌNH THƯƠNG DƯỚI ÁNH MẶT TRỜI

Trong thời gian gần đây, một tờ báo Việt ngữ địa phương đã tung ra một vài luận điệu xuyên tạc về mục tiêu cao đẹp của chiến dịch “Tình Thương Dưới Ánh Mặt Trời” do giới truyền thông Bắc Cali và anh chị em Thanh Niên Sinh Viên Việt Nam khởi xướng, nhằm gây quỹ cho công tác vượt người vượt biển Đông. Để tránh một số ngộ nhận đáng tiếc có thể xảy ra đến cho chiến dịch nhân đạo nói trên, chúng tôi toàn thể thành viên của chiến dịch Tình Thương Dưới Ánh Mặt Trời trong phiên họp ngày 15 tháng 10 năm 1986, trân trọng công bố :

— Chiến dịch đợt II diễn ra từ ngày 15-6 đến 24-8 tại San Jose đã được hưởng ứng nồng nhiệt của mọi giới đồng bào, kết quả thu được cho đồng bào vượt biển được số tiền là 30.306 Mỹ kim.

— Chiến dịch hoạt động gần 2 năm qua chưa có vị Cố Vấn chính thức nào như có kẻ đã mạo nhận. Tất cả quý Cộng Đồng, Hội Đoàn và đồng bào đều là những thành phần hỗ trợ mạnh mẽ cho Chiến Dịch đạt đến kết quả tốt đẹp ngày nay.

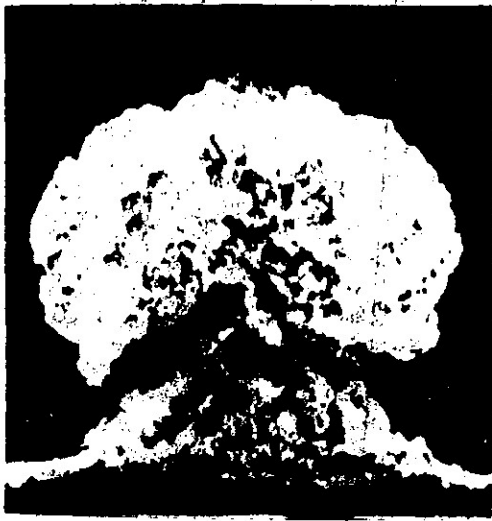
— Tờ báo Việt Ngữ địa phương kể trên từ lâu nay vẫn tiếp tục những luận điệu phá hoại Cộng Đồng, có thể làm lợi cho các hoạt động của Cộng Sản Việt Nam tại Hoa Kỳ, đặc biệt là miền Bắc Cali. Do đó, các Thành Viên Chiến Dịch chúng tôi cực lực lên án những phần tử gây xáo trộn Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia hải ngoại.

— Tự hậu, những luận điệu hàm hồ, xuyên tạc về Chiến Dịch Tình Thương Dưới Ánh Mặt Trời nếu có, xin đồng bào vui lòng liên lạc với một trong các thành viên chúng tôi để kiểm chứng. Và Chiến Dịch chúng tôi sẽ dành quyền trả lời trước ánh sáng công lý khi thấy cần thiết.

Làm tại San Jose, ngày 15-10-1986
Nhóm Khởi Xướng chiến dịch
“Tình Thương Dưới Ánh Mặt Trời”

Qua những sự kiện dẫn chứng kể trên, chúng ta sẽ nghĩ gì về chủ trương và đường lối của báo DÂN TỘC?

Câu trả lời xin dành lại cho đồng bào, cho những ai đang **BỎ TIỀN NUÔI BÁO DÂN TỘC** và **CHO NHỮNG NGƯỜI ĐANG ĐƯỢC BÁO NÀY TÔN VINH VÀ CA TỤNG.**

THÀNH QUẢ CỦA 12 NĂM LÀM LINH MỤC CỦA CHA LƯU ĐÌNH DƯƠNG

Mùa chay năm 1985, Đức Cha Gia cô bê Huỳnh Văn Của đến thăm Họ Đạo NVCTTĐ. Trong một bài giảng cấm phòng tại nhà thờ Our Lady of Peace tại Santa Clara, Ngài đã nói đến hai điều căn bản của giáo lý Công giáo, mà mọi giáo dân đều đã được biết rõ.

Điều thứ nhất: THỜ PHƯỢNG MỘT ĐỨC CHÚA TRỜI.

Điều thứ hai: YÊU THƯƠNG NGƯỜI, NHƯ CHÍNH MÌNH TA VẬY.

Tuy nhiên, Ngài nhấn mạnh đến điều thứ hai là YÊU THƯƠNG NGƯỜI vì điều ấy mang một tầm mức quan trọng hơn vì chính Thiên Chúa phán rằng:

“Nếu các con yêu mến anh em các con tức là các con đã yêu mến Ta”.

Và Chúa cảnh cáo: “Trước khi các con dâng của lễ lên Ta, mà còn có điều bất hòa với anh em các con, thì hãy bỏ của lễ đó, về làm hòa với anh em các con trước đã.”

Tôi là một giáo dân tuổi còn trẻ, nhiều yếu đuối, nên cuộc sống chưa hoàn toàn thánh thiện, những điều luật của Thiên Chúa và của Hội Thánh, tôi chưa giữ được trọn vẹn, chính vì thế tôi cần các linh mục, vì các Ngài là đại diện Thiên Chúa. Trong tòa giải tội, các Ngài có quyền tha tội cho tôi, và bất cứ nơi nào, giờ nào, các Ngài cũng có đủ tư cách để khuyên tôi, dạy dỗ tôi tuân giữ theo luật Chúa cũng như luật Hội Thánh.

Để làm công việc tha tội và giảng dạy cũng như dẫn dắt giáo dân, tôi nghĩ rằng: Các Linh Mục phải là những người thánh thiện, là những tấm gương sáng để giáo dân noi theo, vì một Linh Mục không tuân giữ luật Chúa mà khuyên răn tôi giữ luật Chúa, há chẳng đáng buồn cười sao? Chắc chắn tôi không thể đến để nghe Linh Mục đó giảng huấn được.

Sở dĩ tôi phải đồng dài, vì qua tờ Thông Tin số 261 phát hành ngày Chủ nhật 12-10-86 của Linh Mục Lưu Đình Dương, trong bài “Đâu là Sự Thật”, tôi đọc thấy những lời “yêu thương người” và “làm hòa với anh em” của Linh Mục Lưu Đình Dương như sau:

“ Thái độ tranh đấu, cố chấp một chiều, không nhượng bộ, coi người khác ý kiến như quân thù cần phải tiêu diệt, đó là đường lối bao đồng của các đảng phái chính trị. Để thỉnh cầu Đức Giám Mục chấp thuận thể chế "giáo xứ", quý vị tranh đấu đã dùng những biện pháp gây áp lực như biểu tình trong thành đường, phao vu Đức Giám Mục đồng của Trung Tâm, cấm Thánh Lễ bằng tiếng Việt, tuyên truyền rì tai bằng tờ nặc danh vu khống nhục mạ các linh mục. Thái độ tranh đấu giành giật, bao đồng bằng "miếng" cũng là cách thức làm ăn của những con buôn. Quảng cáo rầm rộ, chèn bai hạ nhục đối phương, ăn gian nói dối cốt sao đánh lừa hoặc chiếm đoạt được khách hàng, để giành giật danh lợi.”

Thái độ cộc cằn, hằn học nêu trên phát xuất từ miệng lưỡi ai? Kẻ tu hành hay người thế tục. Tôi thắc mắc tự hỏi: với 20 năm tu và 12 năm khoác trên vai Thiên Chức Linh Mục, Linh Mục Lưu Đình Dương có thật là một vị chân tu, thấm nhuần những giáo điều căn bản của Thiên Chúa dạy dỗ hay chưa? Phải chăng, vì ghế Chánh Xứ chưa thành tựu như ý Linh Mục Lưu Đình Dương mong muốn, đã làm Ngài giận dữ, quên mất đi lời lẽ của Chúa. Thái độ giận dữ hằn học của Linh Mục Lưu Đình Dương tương phản hoàn toàn với những lời lẽ trong “bức tâm thư” gửi giáo hữu Họ Đạo NVCTTĐ vài tháng trước đây là do từ đâu đến? 3 tháng trước Linh Mục Dương còn đang là Linh Mục, 3 tháng sau Linh Mục Dương là giáo dân rồi hay sao?

Tôi nhớ lại, Linh Mục Dương viết trong “Bức tâm thư”: Khi chịu chức Linh Mục tôi trở thành

người của Thiên Chúa và của tha nhân. Linh Mục Dương là của Thiên Chúa hay không, chỉ có Linh Mục mới biết rõ và quyền nhận hay không nhận là do Thiên Chúa quyết định.

Còn Linh Mục Dương bảo Ngài là của tha nhân. Vậy tha nhân có nhận hay không là quyền của tha nhân, sao Cha lại hần học ...

Trong bài "Đâu là Sự Thật" sau khi ám chỉ hành động xin Giáo xứ thể nhân và không chấp nhận Cha Dương là hành động của "con buôn".

Linh Mục Lưu Đình Dương nói tiếp:

"Thái độ con buôn hay đảng phái chính trị là thái độ cố chấp chỉ biết tranh giành quyền lợi cho mình và gạt bỏ tất cả những người không cùng bè nhóm. Do đó không lạ gì khi thấy quý vị tranh đấu vừa tiềm quyền vừa độc quyền trong việc lập thỉnh nguyện xin thành lập "giáo xứ". Các linh mục là những vị giữ vai trò trung gian giữa Đức Giám Mục và giáo dân đã bị quý vị tranh đấu nhằm óc đảng phái và óc con buôn gạt ra ngoài. Quý vị tranh đấu đã tự tiện đánh thắng tới để đòi hỏi và gây áp lực đối với Bề Trên là người ... đang chứng kiến thái độ đảng phái và óc con buôn ... đã gây tan nát đổ vỡ khi xâm nhập vào Hội Thánh Chúa."

Sau khi nói những lời lẽ trên, Linh Mục Lưu Đình Dương kết luận về mình như sau:

"Nói tóm lại, trong cuộc khủng hoảng hiện nay tại cộng đồng San Jose, có hai đường lối hành động trái ngược hẳn nhau: một bên là tinh thần vâng phục, khiêm nhu, ôn hòa của các linh mục và tu sĩ theo tinh thần Phúc Âm."

Và với Giáo dân tại Họ Đạo, Linh Mục Lưu Đình Dương nói:

"một bên là thái độ tranh đấu nhằm theo cách thức của đảng phái chính trị và con buôn. Xin quý vị tranh đấu hãy nhớ lời Chúa phán: "Cái gì của Xê-Da hãy trả lại cho Xê-Da, sự gì của Thiên Chúa hãy trả lại cho Thiên Chúa". (Mat. 22, 21)

Tuyệt nhiên, trong cả bài "Đâu là Sự Thật" nêu trên, tôi không thấy Linh Mục Lưu Đình Dương có một lời lẽ nào mang ý thánh thiện để khuyên răn Giáo dân, cho đúng với cương vị của một Linh Mục.

Linh Mục Lưu Đình Dương còn nhớ Kinh "Thượng Linh Hồn 7 Mối" hay không?

Thứ nhất: LẤY LỜI LÀNH MÃ KHUYÊN NGƯỜI.

Thứ hai: Mở dậy kẻ mê muội.

Thứ tư: Răn bảo kẻ có tội.

Thứ năm: Tha kẻ dễ Ta.

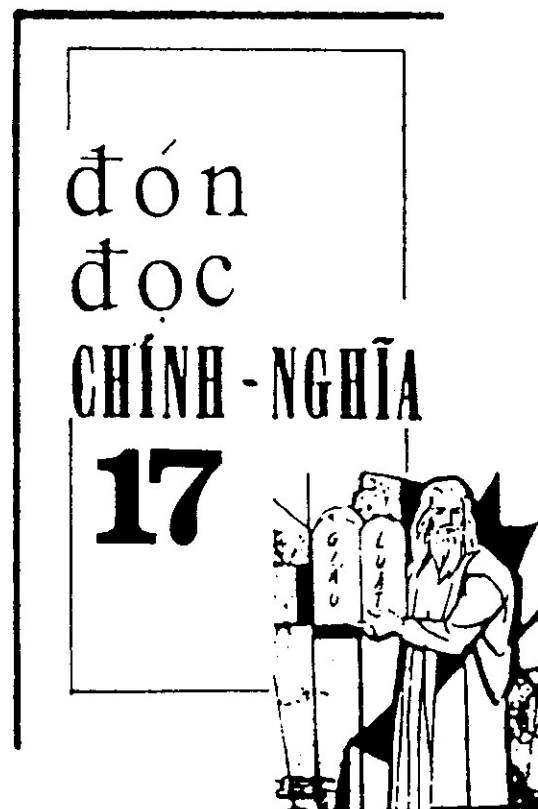
Thứ sáu: Nhịn kẻ mất lòng ta.

Qua 20 năm tu hành và 12 năm làm Linh Mục, hơn ai hết Linh Mục Lưu Đình Dương nên biết rõ "đâu là sự thật" của sự tu hành. "Đâu là Sự Thật" không thể ở trần tục, mà chỉ có nước Chúa mới là mục tiêu của sự thật, trong chữ "tu" đúng nghĩa.

Mặc dù được Đức Cha DuMaine phong chức Chánh Xứ, nhưng Giáo dân tại Họ Đạo NVCTTĐ quyết liệt chối từ. Linh Mục Lưu Đình Dương tỏ vẻ thánh thiện, nại ra đức Vâng Lời cao đẹp, để bào chữa cho sự ham muốn ghế Chánh Xứ của mình.

Tôi nghĩ: Nào xá chi đâu ngôi vị Chánh Xứ ở trần gian, ngôi vị trên nước Thiên Đàng phải chăng mới là ngôi vị vinh quang vĩnh cửu, mà các vị chân tu đã hy sinh cả cuộc đời để đeo đuổi?

NHẬT VŨ

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

TÔN THẤT HỌC

LTS : Tác giả Lê văn Lâm " được cho đi nghỉ sabbatical vì đã hưởng dân sai lạc độc giả của Chính Nghĩa ". Ban Biên Tập nay bỏ nhậm Ô. Tôn thất Học về giữ mục Giải Đáp Thắc Mắc thay thế Ô. Lê văn Lâm. Xin đón đọc tâm thư của Ô. Tôn thất Học vào những số báo tới. Việc thay đổi nhân sự này có tính cách chung thẩm. Tuy nhiên, nếu quý độc giả nhận thấy lỗi viết văn của Ô. Tôn Thất Học không thích hợp với đường lối của Chính Nghĩa, quý độc giả có toàn quyền không chấp nhận Ông hoặc yêu cầu Ông từ chức. Ban Biên Tập hứa sẽ cứu xét ý kiến của quý vị một cách nhanh chóng trong tinh thần "câu giờ" và bảo đảm sẽ không dùng đến Cảnh sát hoặc chó dữ để ngăn chặn ý kiến của quý vị. Xin thành thật cảm ơn.

HỎI: Tôi có đọc bài Tham Luận trong đặc san Đức Tin trang 26 viết rằng "Cha Dương là người đã từng đổ mồ hôi trên cánh đồng ớt...". Công lao của một Linh mục chẳng lẽ chỉ ở cánh đồng ớt hay sao? Tôi thắc mắc vô cùng.

Bà Hoàng ngọc Tiêu

ĐÁP: "Cánh đồng truyền giáo" hay "Cánh đồng ớt", cái nào cũng là cánh đồng. Xin Bà đừng có thắc mắc.

HỎI: Tôi đọc tờ TÍN HỮU số 1 phát hành ngày 11/10/86 thấy có bài giảng của Cha Kỳ được dự định giảng vào Thánh Lễ Hòa Giải ngày 9/8/86. Theo tôi nghĩ Bài giảng này không có tính cách hòa giải mà chỉ toàn nói phe chống đối thế này thế nọ. Nếu mục đích của Thánh lễ và bài thuyết giảng có sự mâu thuẫn thì kết quả sẽ như thế nào, xin ông vui lòng cho biết ý kiến.

Trần văn Hưng, Milpitas.

ĐÁP: Dĩ nhiên là Thánh lễ hôm ấy đã không thành; vì "mưu sự tại cha, thành sự tại con".

HỎI: Tôi có thắc mắc về bảng danh sách của những giáo dân góp tiền ủng hộ cho đặc san ĐỨC TIN. Hàng trên đề là Nguyễn Văn X., hàng dưới lại cũng có Bà Nguyễn văn X. Như thế có gì lạ không?

Nguyễn thị Khó, San Jose

ĐÁP: Thừa không có gì lạ. Vì ai cũng biết "tên chúng ta tuy hai mà một, tiền chúng ta tuy một mà hai". Chỉ hơi nguy hiểm cho những người đang trong cảnh 1 chồng hai vợ hoặc 1 vợ hai chồng mà thôi.

HỎI: Tuần trước tôi có được tin cha Chính Xứ nhà thờ St. Lucy có nắm tay, nắm ngực áo của ông trưởng khu Campell. Tôi thấy việc này nó làm sao. Ông có giải pháp gì để đối phó với những việc như thế không?

Cô Tôn thị Trọng, Campbell

ĐÁP: Lần tới bầu Ban Chấp Hành ở Campbell, xin đề nghị một nữ giáo dân ra ứng cử trưởng khu. Nếu Ngài có nắm tay, nắm ngực... thì đành chịu!!!

HỎI: Đặc san Đức Tin trang 64 nói về Thánh lễ ngày 9/8/86 tại Nhà Thờ Chính Tòa. Tác giả nói bài hát đầu lễ là "Con hân hoan bước lên bần thờ Chúa, Chúa là...". Theo tôi nhớ không lầm thì hôm ấy giáo dân hát bài "Hát lên bài ca, hỡi ngàn đàn...". Xin ông cho biết giữa hai chúng tôi, ai nói sai?

Lê văn Nhâm, Santa Clara.

ĐÁP: Cả hai. Hôm ấy giáo dân hát bài "NO Fr. DUONG!"

ĐÂY LÀ SỰ THẬT

ĐÂY LÀ SỰ THẬT

ĐÂY LÀ SỰ THẬT

Là người đã từng có công nhiều nhất trong công cuộc hòa đồng giáo dân Việt Nam tại đây, là có công nhiều nhất trong những tờ Thông Tin để kết tội giáo dân Họ Đạo, đồng thời cũng là người đã gán ghép, báo cáo những điều sai lạc lên ĐGM, thế mà Lm Dương vẫn nhắm nghiền hai mắt, giơ hai tay lên trời, mò mẫm trong bóng tối và la hoảng lên: ĐẤU LÀ SỰ THẬT? Quả là bẽ bàng cho một Linh mục, một Thiên Chức và một đời người.

Tờ Thông Tin, cơ quan ngôn luận chính thức của Lm Dương, kể cả hình thức và nội dung vẫn vấp phải cái cung đàn lỗi nhịp như những tờ trước đây của cùng một tác giả.

Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo chẳng hề có Lm Dương.

Địa chỉ Họ Đạo với số điện thoại area code 415 vẫn là một điệu nhạc ngang phè.

Chương trình mục vụ tại trung tâm Họ Đạo vẫn không được đề cập tới.

Một Họ Đạo chỉ đề tên ba Linh mục, nhưng không thấy một Ngài nào hiện diện tại Họ Đạo cả. Không ban chấp hành, không hội đoàn, không ca đoàn ... lại cũng là một chuyện kỳ khôi nữa.

Chắc Lm Dương và quý Ngài quân sư vẫn chưa có được ý tưởng sáng suốt để sửa đổi cho phù hợp với thực tại. Chúng tôi xin đóng góp một ý kiến nhỏ: bỏ tên, địa chỉ và bức hình của Họ Đạo đi. Thế vào thì đề địa chỉ thật sự của Lm Dương và bức hình nhà Thờ mà Ngài vẫn thường làm lễ. Như vậy cũng đã giải đáp được phần nào cái câu hỏi đâu là sự thật? kia rồi. Bằng không, thì cứ đề địa chỉ và bức hình của sở Cảnh Sát, hầu nhắc mọi người phải nhớ tới cảnh sát và chớ trong ngày lễ nhậm chức Chánh Xứ của Lm Dương.

Tờ Thông Tin số 260 phát hành ngày 5-10-86, mở đầu mục Đâu là sự thật, họ đã dựa trên sách giáo lý Công Giáo: “ĐGM nhân danh Chúa Kitô mà thi hành các chức vụ như giảng dạy, ban các bí tích và làm chủ chăn”. Trên thực tế thì các phép bí tích tại Họ Đạo đã bị cấm từ ngày 21-7-86. Đây là một điều mà mọi người trong giáo phận đều thấy rõ.

Thế rồi họ lại cho rằng giáo dân đang ly khai ra khỏi Hội Thánh. Một Linh mục như Lm Dương, được ĐGM phong làm Chánh Xứ, thế mà lại phát hành tờ thông tin nói rằng giáo dân Họ Đạo đang ly khai ra khỏi Hội Thánh. Phải chăng Lm Dương không đủ sức để kéo níu đàn chiên ở lại với Hội Thánh? Hay chính Lm Dương đã đi lệch đường hướng cai quản của Hội Thánh, rồi bây giờ xuyên tạc và chụp mũ lên đầu giáo dân hai chữ “LY

KHAI". Rồi ngay sau đó lại cho rằng giáo dân chiếm đoạt quyền giảng dạy, quyền tư tế và quyền cai quản của ĐGM và LM. Thật là mâu thuẫn. Nếu cho rằng giáo dân ly khai ra khỏi Giáo hội, họ đã có "giáo hội riêng", thì làm gì họ phải chiếm đoạt những quyền hành ấy. Trên thực tế, mọi người vẫn thấy rõ là ĐGM và các LM vẫn tại vị, vẫn nắm giữ quyền hành. Chưa hề có chuyện một giáo dân nào lên tòa giảng trong Thánh đường để cướp quyền giảng dạy của các vị chủ chăn. Cũng chẳng giáo dân nào dám dâng Thánh lễ thế các LM để chiếm đoạt quyền tư tế của các Ngài. Hơn thế nữa, quyền cai quản địa phận vẫn do ĐGM DuMaine điều hành. Bao nhiêu năm tu trì, trên 10 năm là LM, sao Ngài lại dựng đứng một câu chuyện không hề có để gán ghép cho giáo dân mà Ngài đang lăm le đòi về làm Chánh Xứ. Cho rằng giáo dân Họ Đạo đã ly khai ra khỏi Giáo hội, cho rằng giáo dân Họ Đạo đang chiếm quyền hành của ĐGM và LM, thế mà Ngài lại đòi làm Chánh Xứ của những giáo dân này. Ngài hãy sáng suốt mà nhận định lại, chớ đừng gian dối với lòng mình, với bề trên và với cộng đồng. Xin đừng vu khống cho Họ Đạo chúng tôi.

Tờ Thông Tin này lại viết: "Quý vị tranh đấu đã tự quyền tập hợp dân chúng lại để "nhồi sọ" những tư tưởng chống lại Giáo hội", xin thưa rằng, những buổi sinh hoạt tại trung tâm Họ Đạo đều do Giáo dân tự do tập hợp, tự do phát biểu ý kiến, không hề có tư tưởng chống lại Giáo hội. Hỏi rằng việc xin thành lập Giáo xứ là chống lại Giáo hội ư?. Thưa rằng, việc xin Giáo xứ không chống lại Giáo hội. Chỉ những ai chống đối lại việc này mới là kẻ đi ngược lại đường hướng của Giáo hội. Phải chăng LM Dương đang "nhồi sọ" những điều sai sự thật trong tờ Thông Tin tới những ai còn xa lạ, những ai còn hững hờ, những ai còn chưa thấy cái sự thật của Ngài. Chính Ngài đang xuyên tạc và nhục mạ Giáo dân Họ Đạo, thế mà Ngài lại nói ngược đi.

Tờ Thông Tin viết: "... dùng Thánh đường làm nơi để biểu dương lực lượng đấu tranh ...". Thực tế ai đã dùng Thánh đường để không những biểu dương lực lượng mà còn biểu dương cả uy quyền, thế quyền và lạm quyền nữa. Với đàn chó săn hung dữ, với đám cảnh sát hùng hậu trong giờ cử hành Thánh lễ cũng đủ nói lên sự biểu dương này.

Tờ Thông Tin còn trách móc việc rước kiệu các Thánh Tử Đạo và kỷ niệm ngày Đức Mẹ Fatima hiện ra. Những buổi rước kiệu tôn nghiêm, sốt sắng, đông đảo và thật sống đạo. Thiết nghĩ đây là những

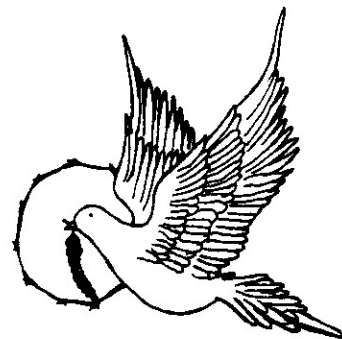
việc làm thánh thiện đáng được khuyến khích. Tại sao LM Dương lại phản đối các cuộc rước kiệu? Phải chăng Ngài đang muốn hủy bỏ dần những tập tục thánh thiện của Hội Thánh Công Giáo?

Sang đến tờ Thông Tin số 261 phát hành ngày Chúa Nhật 12-10-86. Những lỗi lầm cũ vẫn không được cải thiện.

Tờ này nêu rõ: "Hội Thánh phải là một cộng đồng của tình thương và chân thật vì Chúa Giêsu là thủ lãnh." Những tình thương và chân thật mà Bề Trên đã dành cho Giáo dân Việt Nam tại San Jose trong những năm qua, hẳn mọi người đã rõ, rõ hơn cả là trong ba tháng vừa qua. Ai gây chia rẽ và làm tan nát cộng đồng khi bổ nhiệm LM Dương? Cái tình thương cấm lễ, cái tình thương khóa cửa nhà Châu, cảnh sát đánh Giáo dân .... Cái tình thương ngay chính trong mục "Đâu là Sự Thật?" của LM Dương cũng cần phải xét lại. Tất cả những từ ngữ, những tội phạm, những xấu xa nhất đều do tờ Thông Tin này gán cho Giáo dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo.

Nhục mạ Giáo dân Họ Đạo hẳn vẫn chưa đủ. Tờ này còn dùng những từ ngữ thật thiếu lịch sự với quý vị thương gia: "Thái độ tranh đấu giành giật, bạo động bằng "miệng" cũng là cách thức làm ăn của những con buôn. Quảng cáo rầm rộ, chê bai hạ nhục đối phương, ăn gian nói dối cốt sao đánh lừa hoặc chiêu mời được khách hàng, để giành giật danh lợi". Xin LM Dương hãy bình tĩnh đọc kỹ lại đoạn văn vừa rồi trong mục "Đâu là Sự Thật" của Ngài. Không một ai ngờ rằng tờ Thông Tin Công Giáo, đặt trên bàn thờ mỗi tuần lại có thể hàm hồ như vậy. Chúa và Hội Thánh không hề dạy các LM viết như thế.

Ôi! Lòng bác ái độ lượng, tâm tình chân thật, trí khôn sáng suốt, mức hiểu biết bao la của LM Dương đã thể hiện ở những loạt bài do chính Ngài phát hành. Chúng tôi xin dành quyền phê phán cho Giáo dân Họ Đạo.

chuyện phiếm:

Y HỌC THƯỜNG THỨC

BỆNH CẤM CÁCH

NGUYÊN NHÂN:

Bệnh cấm cách do vi trùng thất bại, hoặc nói chẳng ai nghe, gây nên. Danh từ chuyên môn y khoa gọi là bệnh phóng lao phải theo lao. Danh từ Quân Sự thì gọi là lún sinh, hoặc sa lầy như kiểu CSVN tại Kampuchia, quân đội Nga Sô tại A-Phủ-Hãn. Người Pháp thì gọi là bệnh "Kheilung Cope" nghĩa là cối lưng cộp v.v... Nó thường xuất hiện ở những người có quyền cao, chức trọng như Giám Đốc, quản lý, Tổng quản của một xí nghiệp, cơ quan hoặc địa phận ...

TRIỆU CHỨNG:

Bệnh cấm cách được chia ra làm 3 thời kỳ.

THỜI KỲ THỨ NHẤT:

Bệnh thường xâm nhập những người mặc áo thâm, đôi khi cũng xâm nhập người đội mũ đỏ. Khi bệnh mới chớm phát, người mắc bệnh thường nghe ngóng, theo dõi các biến chuyển liên quan đến mình hoặc cơ quan mình phục vụ. Mất bệnh nhân thường đỏ lên, sắc mặt hơi tái. Thích đưa người này, người nọ đi nhận nhiệm sở hoặc đơn vị mới. Điểm dễ phát giác nhất là họ hay hải vắng, đi đâu cũng kè kè thêm vài đồng nghiệp, cảnh sát và Ma... Sơ lược là như thế.

THỜI KỲ THỨ HAI:

Sau khi vi khuẩn SM (sùng máu) đã ăn vào huyết quản, người mắc bệnh thường hay liên lạc và thảo luận với vài đồng nghiệp của mình. Mục đích tìm đủ phương cách, mà danh từ tôn giáo gọi là "chước

mốc", để đạt mục tiêu cho kỳ được. Thường thì triệu chứng này xảy ra 2 lần trong một ngày, nhưng lâu lắm mới thấy xuất hiện một lần. Người Âu Mỹ nếu mắc bệnh cấm cách thường nghĩ đến hình ảnh cái micro hoặc những giỏ xin tiền mà viễn vông lo sợ, vì thế con bệnh thường gắt gỏng và thích ra lệnh cấm những người đã từng xử dụng và điều hành những thứ này lâu năm, thay vào đó là những thành phần cha căng chú kiết, thường chỉ thấy xuất hiện theo chu kỳ bệnh lý khoảng 5, 10 năm một lần trước đám đông, và thích tô son điểm phấn như "Đây là những người được *tàn dân* kính mến" !!! Nếu vi trùng cấm cách có môi trường hoạt động trong một con bệnh người Mỹ gốc Quảng-Buồng, thì thường khiến cho bệnh nhân có tinh thần quyết tử, nghĩa là thà chết không thà bỏ mục tiêu và cuối cùng do tác động của vi khuẩn, bệnh nhân thường có những quyết định quái gở như là khóa cửa Nhà Châu Huyền.

THỜI KỲ THỨ BA:

Đây là thời kỳ vi trùng cấm cách tăng trưởng và hoạt động mãnh liệt, nhất là gặp môi trường bệnh được người khác báo cáo sai lạc. Bệnh nhân thích bắt bớ, giam cầm người khác. Nạn nhân thường mang họ Đỗ hoặc họ Nguyễn, và có khuynh hướng mang nạn nhân đi "tù đày" ở những nơi vắng vẻ mà người Âu Mỹ gọi là Mountain... thì bệnh nhân mới cảm thấy hả hê, giảm bệnh. Giới tu hành, nhất là người gốc Á Châu, nếu mắc bệnh cấm cách, thường thích đi trên không trung như Air Cal. Chẳng hạn, từ North xuống South, ví dụ từ San Jose xuống L.A. hoặc Orange County và thường mang theo vài thùng báo làm... hành trang tuổi trẻ lên đường để gỡ gạc. Đây cũng là giai đoạn thuận lợi cho vi trùng không tặc chiếu cố, vì tưởng rằng những thùng báo là những nơi để phát triển như US. dollars và đã từng làm cho nhiều bệnh nhân "ra đi không hẹn ngày tái-nam".

PHƯƠNG PHÁP TRỊ LIỆU:

Bệnh cấm cách thuộc về bệnh tâm thần, hiểm nghèo, hay lây và nguy hiểm không những cho chính bệnh nhân, mà còn cho cả những người hay tiếp xúc, giao dịch với con bệnh. Tuy nhiên, theo viện Pasteur cho biết, thì những thang thuốc trị liệu sau đây, cũng mang lại kết quả khá khả quan:

A. - 1 lạng Mã tiền (sao vàng, tán nhỏ, hạ thổ 1 giờ)

- 9 quả đậu mắt mèo (để sống, giã nhỏ)
- 1 lạng rượu Lưu Hoàng (sao vàng, hạ thổ 2 giờ)
- 8 oz mỡ xương rồng
- 4 oz thuốc rửa hình
- 2 oz át-xít (loại tạt Cẩm Nhung)

Trộn chung tất cả lại, khuấy đều, đun sôi rồi cho bệnh nhân uống lúc bụng đói. Lúc sắc thuốc, cần có một giấy di chúc đã trước bạ bởi một chứng khế, lót vung siêu đất, để khỏi bay hơi. Sau khi uống, nếu thấy triệu chứng bệnh nhân mềm nhũn như sợi bún, mắt trợn ngược, tay bắt chuồn chuồn, thì đừng hốt hoảng. Đó là phản ứng tự nhiên, thông thường trong tác dụng của thuốc. Nên hỏi ý của các Bác sĩ chuyên trị bệnh này ở số phôn 911. Hỏi BS. chuyên môn Đông tà Hoàng Dược Sư.

- B. Trùm mền thật kín cho bệnh nhân, tắm quất khoảng 30 phút bởi 5, 6 người lực lưỡng có mang bao tay, đeo mặt nạ. Mồ hôi xuất, bệnh nhân sẽ khỏi hẳn.
- C. Bỏ bệnh nhân vào một bao bố loại 100 kg, nếu là nam bệnh nhân thì buộc miệng bao 7 vòng, ngược lại nếu là nữ thì buộc 9 vòng, bỏ nhẹ vào "cốp" sau xe, đóng nắp lại, chạy lên khoảng giữa đường từ San Jose đến Reno, thả nhẹ bệnh nhân xuống. Lúc cuộc bộ về nhà, mồ hôi xuất hơi nhiều, mắt hoa, chân tay bủn rủn, miệng lắp bắp đánh đàn, lập cập ca: ôi ta buồn ta đi lang thang hoặc chiều mưa biên giới anh đi về đâu, cũng lại khỏi.
- D. Nhỏ mắt bằng brake oil hoặc transmission fluid, ngày 4 lần: sáng, trưa, chiều, tối.

Nếu bệnh nhân đã ở vào thời kỳ nguy hiểm, thì phương pháp trị liệu sau đây, nên chuẩn bị và áp dụng:

- 3/4 bồn nước phòng tắm, nước tan giá, âm ấm.
- 2 gallons thuốc bỏ "eau de javel"
- 1 hộp thuốc bột để lọc bao tử và điều chỉnh màng óc, loại lớn, hiệu Tide. Khuấy thật đều các dung dịch trên khoảng 5 phút và tẩy ướ bằng cách xịt thật đều lên toàn thân bệnh nhân trước khi ngâm bệnh nhân vào bồn khoảng 15 phút, mang ra, lau khô bằng khăn trắng thật tinh khiết, có bán tại các Nghĩa Địa thuốc tây.

PƯƠNG PHÁP PHÒNG NGỪA:

Không ăn uống, chuyện trò hoặc giao du với những người mắc bệnh. Không giải khát bằng loại nước ngọt có nhãn hiệu UBBVĐT hoặc HGDG/SJ chế tạo tại xưởng Giáo Đoàn Đồng Tim, vì đây là những loại nước ngọt có nhiều vi trùng phá rối. Không nên lai vãng đến những quốc gia vùng nhiệt đới ẩm thấp như USCC vì hiện có chất phóng xạ nguyên tử, mang nhiều tính chất Nữ Độc Tố vớ vẩn, do Hội Đồng Giám... Định Y Khoa San Jose phát giác cách đây không lâu.

- Trước khi đi ngủ, thoa vào mắt kháng sinh UBBVCL & HB mỗi tối thứ bảy hàng tuần.
- Chích thuốc, hoặc thoa bóp trụ sinh LMTT mỗi tối thứ sáu đầu tháng.
- Tham gia vào Hội CBMCG. Sinh hoạt với Hội ít nhất mỗi tháng vài lần, vì đây là một Hội Đoàn đang phát triển mạnh về dược tố y khoa mang nhiều tính chất sinh tố Nữ (vitamin F).
- Tham thiền hoặc thể thao tại Trung Tâm NVCTTĐ mỗi tối, ít nhất là những tối thứ sáu, bảy và Chúa Nhật.
- Quên hẳn buổi chiếu bóng rừng rợn ở rạp Senter Rd ngày 16/8/86 để khỏi bị ám ảnh, dễ gây xúc động khiến căn bệnh đã khỏi có thể tái phát, và trầm trọng hơn nữa là biến chứng thành bệnh "bào chữa sai lạc" mà nền y khoa hiện nay chưa có thứ thuốc nào khả dĩ có thể chạy chữa loại bệnh nay y này được.
- Gối đầu hoạt giặt lưng toa thuốc "NO FR. DUONG" bất cứ lúc nào và bất cứ ở đâu, để kịp thời điều chỉnh an toàn cho tất cả những người có loại máu cao hay thấp, nguội hay điên tiết khỏi bị nhiễm trùng hoặc bốc hỏa có thể là căn nguyên của nhiều thứ bệnh nguy hiểm khác.

Bác Sĩ LA ĐỐC TĨA

- Tốt nghiệp Đại Học Y (tờ) Khoa Trường Đại Học Lê Đình Chù. VN
- Lưu Xú Vân College tại Africa

THỜI KỲ VONG QUỐC

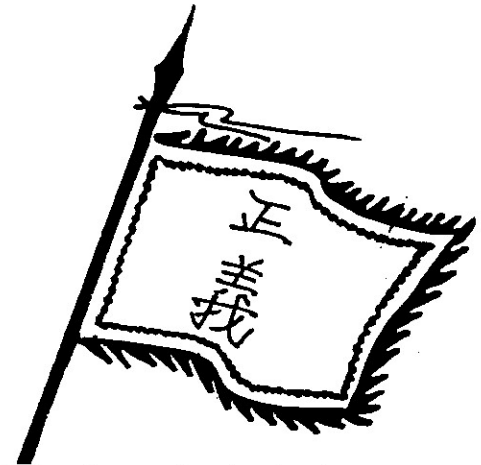
(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Giò Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

THỜI KỲ THƯƠNG THUYẾT: KẾ HOẠCH THÂM ĐỘC

Buổi chiều ngày 11 tháng 10 năm Bình Dần 1986, vào khoảng giờ Thân, trong lúc sảnh đường của Doanh TUẤN GIÁO đang tấp nập người ra vào để hoàn tất Hịch CHÁNH ĐẠO cho các buổi tế tự cuối tuần thì quân thám báo của CHÂN LÝ THÁI BÌNH mang tin quan trọng về. Tại Đền Thờ ĐỒNG TÂM ở cách Doanh TUẤN GIÁO không xa, phe LỘ DUNG vừa cho phổ biến hịch TRUYỀN TIN của Ông ta, trong đó có thông tư mới nhất của Tể Tướng XỬ UẾ VÂN. Toán quân thám báo của nhóm CHÂN LÝ THÁI BÌNH khi nhận được thông tư quan trọng kể trên đã tức tối rời Đền thờ ĐỒNG TÂM phi ngựa như bay về Doanh TUẤN GIÁO. Họ trao tờ hịch chưa ráo mực cho Giáo Học THIÊN TRANG đang ngồi trước cửa gian đại sảnh. Lúc bấy giờ ngoài GIÁO HỌC THIÊN TRANG còn sự hiện diện của Kha Trượng TU MÃ Ý, Kha Phó TRANG THỂ NGỌC, BẠCH THỦ THIÊN SU NGŨ CỐT, Trại chủ PHÙNG TẮT THẠNH và một số bộ lão đang ngồi đàm đạo trong phòng ăn của Doanh TUẤN GIÁO. Những nghĩa quân của CHÂN LÝ THÁI BÌNH vừa sắp xếp hịch CHÁNH ĐẠO vừa cười đùa vui vẻ trong gian đại sảnh, không hay biết tin tức quan trọng vừa được thông báo cho những người có trách nhiệm. Giáo Học THIÊN TRANG cho người cấp báo ngay cho BẠCH TRANG Hán Tử và hội ý khẩn cấp với những người đang hiện diện. Một người trong nhóm đọc to thông tư của Tể Tướng XỬ UẾ VÂN cho tất cả cùng nghe. Nội dung thông tư như sau: “Nhận thấy có tình trạng căng thẳng tại các buổi tế tự và việc thu góp Thuế Đền thờ gặp nhiều trở

ngại, Triều đình ra lệnh khẩn cấp cắt cử 23 người để lo việc thu thuế. Nhóm người này được các quan HOÀI QUỐC đề cử và được dân chúng kính mến. Họ được chia thành từng nhóm nhỏ để lo thu thuế tại các Đền Thờ như sau: Đền thờ SANH GIANG ở Trấn MIÊU PHÁ THẠCH do một toán 5 người. Đền thờ NỮ VƯƠNG THÁI BÌNH ở ÁNH DƯƠNG có 3 người. Đền thờ SANH LƯU XINH ở CẨM BẢO có 5 người và Đền Thờ NHẤT THỂ TAM VỊ tại Bắc HỒ SINH do một toán 10 người chịu trách nhiệm. Trong số 23 người vừa kể, nhóm CHÂN LÝ THÁI BÌNH ghi nhận chỉ có 3 người thường được nhắc đến tên tuổi, số còn lại hoàn toàn xa lạ.

Cuộc họp trở nên sôi động. Tất cả mọi người đều tức giận vì nhận thấy Triều đình đã không có tỏ lộ một thiện chí hòa giải nào trong khi sứ giả NGUYỄN THỨC ĐIỆP đang có mặt tại HỒ SINH. Trong lúc BANG PHÒNG THỦ CHÂN LÝ VÀ THÁI BÌNH âm thầm cố gắng bình thường hóa mọi sinh hoạt để chuẩn bị cho cuộc thương nghị thì Triều đình và LỘ DUNG đã cố tình tạo nên một chuỗi những khiêu khích như: Yêu cầu Quan Chương Môn NGUYỄN ĐỨC THIỆP đình hoãn ngày đến cầu bình an cho người HOÀI QUỐC tại Doanh TUẤN GIÁO, thành lập HOÀI QUỐC NHÂN DÂN THIÊN GIÁO HỘI, và cuối cùng là cắt cử người đi thu Thuế Đền thờ. Tất cả mọi người trong cuộc họp có cùng một nhận định là nhóm CHÂN LÝ THÁI BÌNH phải áp dụng biện pháp mạnh để ngăn chặn việc thu thuế do những người lạ mặt vừa được đề cử. Việc này sẽ xác nhận vai trò đại diện hợp pháp của BANG HÀNH SỰ đã có từ lâu và chặn đứng những hành động có tính

cách “vết dầu loang” của phe LỘ DUNG đang dần dần tìm cách nắm quyền kiểm soát. Sau khi mọi người đều đồng ý; Kha Trưởng TỬ MÃ Ý thông báo cho BẠCH TRẠNG về quyết định của cuộc họp trong lúc những người còn lại cho tổ chức những toán nghĩa quân để ứng phó với tình thế mới. Ngoài viện ngăn chặn những người của phe LỘ DUNG đi thu thuế, nhóm CHÂN LÝ THÁI BÌNH còn phải đối phó với một vấn đề khác: đó là nguồn tin HOÀI QUỐC NHÂN DÂN THIÊN GIÁO HỘI cũng sẽ cho phổ biến một tờ hịch do họ chủ trương cũng vào chiều hôm ấy.

Chỉ trong khoảnh khắc, hàng trăm nghĩa quân CHÂN LÝ THÁI BÌNH đã tề tựu đông đủ tại sân tiền đường. Đoàn người ngựa hàng ngũ chỉnh tề, chăm chú lắng nghe tin tức mới nhất trong ngày và nhận công tác cũng như tiêu lệnh trước khi lên đường. BẠCH THỦ THIÊN SƯ oai vệ trên lưng chiến mã, cất cử người lo canh gác Doanh Phủ và kiểm điểm đội ngũ lần chót. Gió chiều lồng lộng thổi tung mái tóc bạc phơ của người kiếm khách cao niên của Doanh TUẤN GIÁO. Sau gần ba tháng biến động, BẠCH THỦ THIÊN SƯ vẫn không có vẻ gì mệt mỏi. Trái lại gương mặt xạm đen của Ông vẫn còn hằn lên những nét kiêu hùng của tuổi thanh niên ngang dọc. Bất thình lình gương mặt của Ông đanh lại, vẻ tức giận lộ rõ qua đôi mắt sáng quắc. Một tay rút soạt thanh kiếm “Chân Lý Thái Bình” đang đeo ở vai, tay kia Ông tung tờ thông tư của Tể Tướng XỬ UẾ VÂN lên trời. Mọi người đổi mắt chăm chú nhìn tờ hịch vút lên cao hơn 20 trượng rồi bị gió cuốn thổi đi xa. Như ánh chớp, BẠCH THỦ THIÊN SƯ tung mình vào khoảng không, lao vút theo tờ giấy, lưỡi kiếm trên tay Ông lấp lánh tỏa hào quang. Tiếng rít của thanh kiếm có cung bậc cao như tiếng sáo. Trong chớp mắt, tiếng rít của thanh kiếm ngưng bật, kiếm quang vụt tắt và thanh kiếm đã nằm gọn gàng trong tay BẠCH THỦ THIÊN SƯ đã ngồi chễm chệ trên lưng ngựa từ lúc nào. Tờ hịch

bị cắt vụn thành ngàn mảnh nhỏ bay lả tả xuống đất. Mọi người đều ò lên kinh hãi, mồn há hốc, mắt mở to ngạc nhiên về kiếm pháp thượng thừa của vị Thiền sư đầu bạc. Ông trở kiếm về hướng Đông Bắc hét một tiếng thật to, chất chứa như pháo lệnh “Lên đường!”. Con chiến mã giật bắn người, cất cao hai vó, miệng hí vang, rồi phóng như bay ra cổng. Đoàn người ngựa của nhóm nghĩa quân cũng tung bụi mù bèn gót hướng về Đền thờ NỮ VƯƠNG THÁI BÌNH ở TRẤN ÁNH DƯƠNG trong lúc nắng chiều bắt đầu thoi thóp.

THỜI KỲ THƯƠNG THUYẾT: HOÀI QUỐC NHÂN DÂN THIÊN GIÁO HỘI VÀ HỊCH TIN HẢO.

Sau khi được tin cấp báo từ Doanh Tuấn Giáo, BẠCH TRẠNG Hán Tử liên lạc cấp tốc với Quan Chương Môn NGUYỄN THỨC ĐIỆP để thông báo biến chuyển quan trọng vừa xảy ra và yêu cầu Ông nên đến Đền thờ NỮ VƯƠNG THÁI BÌNH để quan sát tình hình. Vị sứ giả vội vã thẳng yên cương cùng với người hướng đạo phi ngựa về hướng Đền thờ để điều tra hư thực. Chương Môn NGUYỄN THỨC ĐIỆP vừa đến cổng Đền thờ liền đứng lẫn vào đám đông ở cuối Đền để dễ bề quan sát.

Bấy giờ những nhóm nghĩa quân của CHÂN LÝ THÁI BÌNH đã rải đều khắp, ngồi lẫn lộn trong dân chúng và đứng trấn giữ dọc hai lối đi bên hông của Đền thờ. Đứng cạnh các giỏ thu thuế là những đại hán lực lưỡng, mặt hầm hầm sát khí, sẵn sàng ứng phó với mọi bất trắc. Trong phòng xiêm y, HẢO HÁN HỒ QUANG NGUYỆT hết lời can ngăn Phó Tổng Trấn CHÁNH NGUYỄN không nên đọc thông tư của Tể Tướng XỬ UẾ VÂN vì Ông lo sợ cho một cuộc xung đột có thể xảy ra. Phó Tổng Trấn CHÁNH NGUYỄN đi đi lại lại, vò đầu bứt tóc, mồm không ngừng than thở về tư thế “cởi lưng cọt” lúc bấy giờ. Cuối cùng Ông cũng đành bước ra khỏi phòng xiêm y, tiến lên Chánh điện và bắt đầu tuyên đọc thông tư. Có vài tiếng xì xào ở cuối Đền thờ. Đa số người HOÀI QUỐC lác đầu chán nản về lệnh lạc quái ác của Triều đình. Tuy nhiên mọi sự vẫn diễn tiến êm thấm và mọi người nôn nao chờ đợi giờ thu thuế để rõ hư thực. Khi Phó Tổng Trấn CHÁNH NGUYỄN vừa chấm dứt lời nguyện của nhân dân, tất cả mọi người đều quay xuống, mắt dán chặt vào những bóng người đang cầm giỏ tiến lên. Đến lúc bóng dáng quen thuộc của BẠCH THỦ THIÊN SƯ xuất hiện giữa vùng ánh sáng ở giữa

Đền thờ, mọi người mới thở phào nhẹ nhõm như vừa trút xong một gánh nặng. Thế là kế hoạch của phe LỘ DUNG tại thí điểm thứ nhất bị thất bại.

Vừa dứt buổi tế, Bang Chủ của Tráng Niên Bang là NGUON TRẤN CUONG lao vội ra bên ngoài cổng Đền thờ để chỉ huy nhóm nghĩa quân đang phân phát Hịch CHÁNH ĐẠO. Dân chúng bắt đầu kéo nhau ra về. Trong bóng tối nhá nhem, NGUON TRẤN CUONG phát hiện có nhiều bóng người lạ mặt cũng đưa những mảnh giấy cho dân chúng. Biết phe LỘ DUNG đã bắt đầu phát động chiến dịch rải hịch, Ông vội phi thân đến gần một tên thủ hạ của LỘ DUNG và bắt đầu chất vấn. Một số người dân kéo đến bao chung quanh. Ánh trăng sáng soi rõ khuôn mặt dáo dác, xám xịt của tên thủ hạ LỘ DUNG. Một khuôn mặt hoàn toàn xa lạ, chưa bao giờ lai vãng đến Doanh TUẤN GIÁO. Khi bị tra hỏi, hắn ấp úng hồi lâu về lai lịch của chính hắn cũng như xuất xứ của tờ hịch. NGUON TRẤN CUONG liếc nhanh hai chữ đại tự bằng mực tàu trên tờ hịch: "TIN HẢO". A! LỘ DUNG và thủ hạ dám cả gan phổ biến tin tức thất thiệt đến người HOÀI QUỐC. NGUON TRẤN CUONG có bao nhiêu máu nóng dồn hết lên mặt, sắc diện đỏ gay như mặt trời đúng Ngọ, dồn hết sức bình sanh trong thuật "Sát Nhi Truyền Thanh" hét lớn: "Ai ra lệnh cho người gieo rắc mầm độc này trong dân chúng? Khai ra mau!". Tên thủ hạ lại ấp úng, lí nhí viện dẫn quyền tự do này, tự do nọ. NGUON TRẤN CUONG không nhịn được nữa, ghé sát mồm vào tai đối thủ thì thầm to nhỏ. Lập tức, sắc mặt của tên thủ hạ biến đổi từ xám xịt sang đỏ, từ đỏ sang chàm, từ chàm sang tím rồi trắng bệch. Hai chân hắn run lẩy bẩy. Chồng hịch đang cầm trên tay rơi lả tả xuống đất. Bất ngờ hắn khụy xuống, mồm lắp bắp những gì không rõ. Tên đồng bọn hoảng sợ vội lao tới xóc nách kẻ xấu số, lôi xềch xệch ra ngoài.

Tục truyền rằng những người có mặt tại cổng Đền thờ hôm ấy lấy làm kinh hãi về đầu pháp dị thường của NGUON TRẤN CUONG. Họ không biết Ông thì thầm những gì mà đối thủ khiếp sợ đến nỗi ngất xỉu như thế. Có người bạo phổi đến gần để xin Ông cho biết đã nói những gì với tên phát hịch đi làm ăn không coi ngày giờ. NGUON TRẤN CUONG chỉ mỉm cười trả lời: "Không! Tại hạ có nói gì đâu, Lúc tức giận chỉ hát vài câu cho hắn nghe chơi vậy mà!" Điều này ai cũng cho là lạ. Chỉ có vài câu hát mà tên kia hồn phi phách tán, ngã đánh

huych như thế. Thật vô lý. Mãi về sau mới có người cho biết: NGUON TRẤN CUONG là một người ghét âm nhạc, không bao giờ hát hỏng. Chỉ những lúc buồn miệng, Ông thật tình có nghề ngao một vài câu mà Ông đã lượm lặt đầu đó. Những câu đó trích trong phần mở đầu của bài "HỒN TỬ SĨ".

THỜI KỶ THƯƠNG THUYẾT: CUONG BẠO VÀ PHẢN ỨNG NHÂN DÂN.

Tảng sáng ngày 12 tháng 10 năm Bính Dần 1986, các nhóm nghĩa quân của CHÂN LÝ THÁI BÌNH từ khắp nơi đã tề tựu đông đủ tại sân Đền thờ SANH LƯU XINH ở Trấn địa đầu CẨM BẢO. Biết chắc chắn Triều đình và phe LỘ DUNG sau khi thất bại đêm trước tại ÁNH DUONG sẽ tung quân tái phản công tại CẨM BẢO nên CHÂN LÝ THÁI BÌNH dồn hết lực lượng lên ài địa đầu. Có một bất ngờ xảy đến vào buổi sáng hôm ấy là đích tẩn Quan Chương Môn NGUYỄN THỨC ĐIỆP đứng làm Chủ Sự cuộc tế tự cùng với Phó Tổng Trấn CHÁNH NGUYỄN. Không khí trong Hội đường, nơi làm chỗ tế tự, trở nên căng thẳng vì quân của hai bên đã ở vào thế cài răng lược. Khi bài Ca Nhập tế vừa chấm dứt, Phó Tổng Trấn CHÁNH NGUYỄN lại bắt đầu đọc thông tư của Triều đình mặc dầu trước đó những người trong BANG HÀNH SỰ đã hết lòng can ngăn. Và việc phải đến đã đến. Dân chúng bắt đầu lả ó phản đối, trước còn ít, sau lan dần ồn ào như một phiên chợ. Một vài người dân cảm thấy không còn sự trang nghiêm nữa nên bỏ ra

ngoài. Phe LỘ DUNG cũng bắt đầu dùng khẩu chưởng phóng vào CHÂN LÝ THÁI BÌNH. Kha trưởng TU MÃ Ý và BẠCH THỦ THIÊN SƯ yêu cầu Phó Tổng Trấn CHÁNH NGUYỄN nên bắt đầu cuộc tế trong khi phe LỘ DUNG thôi thúc Ông phải đọc hết tờ lệnh của Tể Tướng XỬ UẾ VÂN. Nghĩa quân của CHÂN LÝ THÁI BÌNH cho một vài người lên phía trên, vạch trần âm mưu chia rẽ người HOÀI QUỐC của Triều đình THẠCH ĐỔ MA. Họ cho rằng việc cất cử những người không được nhân dân biết danh tánh chỉ gây nên sự loạn lạc, phân hóa giữa người HOÀI QUỐC mà thôi, và lúc ấy Triều đình sẽ rửa tay vô can. Tiếng ồn ào la lối trong Hội đường khiến đám Cảnh bị từ ngoài sân lục đục kéo vào. Cuối cùng, mặc cho sự chống đối, Phó Tổng Trấn CHÁNH NGUYỄN cũng hoàn tất nhiệm vụ Triều đình giao phó với kết quả, là không ai có thể nghe được danh tánh của những người vừa được đề cử. Quan Chưởng Môn NGUYỄN THỨC ĐIỆP bình tĩnh đứng yên lặng tại Bàn Tế Tự. Ông không hề nói một tiếng trong suốt lúc xáo trộn. Tuy nhiên đầu óc của Ông đã làm việc dữ dội, ghi nhận toàn bộ hình ảnh của cuộc tế có một không hai. Đến giờ thâu thuế cũng chỉ thấy BẠCH THỦ THIÊN SƯ và TU MÃ Ý làm phận sự vì những người của LỘ DUNG đã thấy rõ lực lượng của CHÂN LÝ THÁI BÌNH. Thế là Tể Tướng XỬ UẾ VÂN lại thất bại một lần nữa trong kế hoạch thất nhân tâm này.

Gần tàn buổi tế tự, mọi người đều cảm thấy thoải mái vì những rắc rối lúc đầu đã qua đi êm thấm. Tuy nhiên, người HOÀI QUỐC lại cảm thấy thêm một lần chua xót cho thân phận kẻ lưu đầy. Số là khi Kha trưởng TU MÃ Ý hộ tống Quan Chưởng Môn NGUYỄN THỨC ĐIỆP vào phòng xiêm y thì bất thành linh Quan Thất Phẩm người bản xứ tên là BỒ XỊCH xuất hiện ở cửa hông của Đền Thờ. BỒ XỊCH là Tổng Trấn của CẨM BÁO, một võ quan trung kiên của Triều đình THẠCH ĐỔ MA, dáng dấp cao lớn, tuổi đã cao nhưng tác phong vẫn còn mang đầy tính chất võ biên của một người chỉ thích dùng vũ lực. Tất cả lệch lạc từ Triều đình ban xuống đều được Ông thi hành một cách tích cực không cần suy xét. Ông tử mỉ thi hành các lệnh ấy không sai một dấu chấm, dấu phẩy. Trong những tuần lễ trước, Tổng Trấn Bồ Xịch đã huy động lực lượng CẢNH BỊ của Vương Quốc THẾ TRẦN đến Đền Thờ SANH LƯU XINH để canh chừng những người thuộc phe CHÂN LÝ THÁI BÌNH. Trong một vài

lần nói chuyện với những người chống đối, Ông đã không ngần ngại bảo những người HOÀI QUỐC: “Nếu muốn bảo tồn văn hóa và tập tục thì các người hãy về HOÀI QUỐC mà làm điều đó.” Dầu vậy, người HOÀI QUỐC vẫn tôn trọng Ông là một võ quan THIÊN GIÁO và cho rằng Ông chỉ tuyên bố như thế vì quá trung thành với Triều đình. Sáng hôm ấy, bọn thủ hạ của LỘ DUNG thấy kế hoạch thâu thuế bị thất bại liền chạy vào thậm thọt với Tổng Trấn BỒ XỊCH. Để lập công với Triều đình, Ông liền thông báo cho những tên CẢNH BỊ chuẩn bị sẵn sàng và đích thân Ông tiến đến cửa hông của Đền Thờ.

TU MÃ Ý thấy Tổng Trấn BỒ XỊCH ngoác tay với mình ra ngoài thì nhanh nhẹn bước ra vì tưởng

vị Võ Quan cần thông báo việc gì. Trong lúc TU MÃ Ý không phòng bị, bất thành linh Tổng Trấn BỒ XỊCH dõng ngay thủ pháp “Ấu Quyền”, bàn tay hộ pháp xòe ra, năm ngón khoằm lại như móng vuốt của ác điểu, dùng hết sức chộp ngay cánh tay phải của vị Kha trưởng. TU MÃ Ý hồn phi phách tán tưởng mình đang sống trong một khu rừng già không có luật lệ. Ông vội vàng vận nội lực phong tỏa các huyết đạo như thường lệ, miệng thổi một luồng chân khí cực mạnh theo phép “Phản Kháng Phong”, cho rằng việc nắm giữ tay chân của Ông là điều vô lý. Tổng Trấn BỒ XỊCH lập tức né sang một bên tránh luồng chân khí, tay vẫn bấu chặt TU MÃ Ý, miệng tung ra “Càn Ngôn Ngữ” là Triều đình đã cử người khác thay thế BANG HÀNH SỰ. BỒ XỊCH nhìn thấy TU MÃ Ý nhỏ người, chỉ đứng thấp tới vai của Ông, liền chuyển bộ sang thế “Miêu Vờn Thủ”, lời TU MÃ Ý như mèo tha chuột, đồng thời Ông khoác tay ra hiệu cho tên CẢNH BỊ đang đứng gần đó. TU MÃ Ý dùng hết sức bình sinh tập trung tất cả nội lực dồn vào hai chân trong đấu pháp thượng đẳng “Hòn Vọng Phu”, biến thân thể của Ông nặng như khối đá ngàn cân. Thế nội công này TU MÃ Ý đã luyện tập hơn 40 năm ròng rã vì luôn luôn bị đe dọa bởi những cường lực tại quê nhà. Tổng Trấn BỒ XỊCH thở hổn hển, không ngờ đối thủ nhỏ con mà có nội lực thâm hậu như thế. Ông kinh hoàng vội lẩm nhẩm câu kinh xin ơn trợ lực rồi ra sức kéo “tảng đá” người trước mặt. Bấy giờ, dân HOÀI QUỐC từ trong Đền Thờ túa ra như ong vỡ tổ. Họ thấy cảnh bắt bớ người trái phép của viên Tổng Trấn Võ Biên liền xông vào tiếp tay với TU

MÃ Ý. Tất cả mọi người đều chuyển chân khí vào vai, vào tay, vào hông, vào bất cứ nơi nào trên người của TU MÃ Ý và bắt đầu kéo Ông ra khỏi sức kèm tỏa của BỒ XỊCH. BỒ XỊCH cố gắng kéo thêm một lúc nữa, mồ hôi trán bắt đầu nhỏ giọt, hơi thở nặng nề, mồm lắp bắp không ra tiếng. Ông nhớ lại bài học chiến thuật đầu tiên trong cuốn binh pháp của Hoàng Đế THẠCH ĐỔ MA là câu châm ngôn “Mãnh hổ nan địch quần hồ”. Đồng thời Ông cũng nghĩ ngay đến chiến thuật của vị vua đương thời đã chạy vút như gió trong lễ trao gươm cho LỘ DUNG vì sợ đám đông trong cơn giận dữ. Sáng sớm hôm ấy, trước khi ra khỏi thư phòng, Ông có liếc nhìn tờ lịch treo trên tường, thấy có ghi: không nên hội họp hay đến gần chỗ đông người. Ông đành buông TU MÃ Ý ra. Thế là vị Kha Trưởng phóng vội vào bên trong cấp báo ngay cho Quan Chưởng Môn NGUYỄN THỨC ĐIỆP. Vị Sứ Giả của Quan Khâm Sai PHỤNG LỄ NGHI cảm thấy có điều không ổn, liền rảo bước sang dinh Tổng Trấn...

THỜI KỶ THƯƠNG THUYẾT: LÀM CHỦ TÌNH HÌNH

Vào cuối giờ Ngọ ngày 12 tháng 10 năm Bình Dần năm 1986, trong lúc nhân dân ở Doanh TUẤN GIÁO đang chuẩn bị thiết lập Lễ Đài cho cuộc rước kiệu NỮ VƯƠNG vào buổi chiều hôm ấy thì quân thám báo lại cho biết thủ hạ của LỘ DUNG sẽ dốc toàn lực để thực hiện kế hoạch thầu thuế tại Đền Thờ NHẤT THỂ TAM VỊ. Lập tức các nhóm nghĩa quân CHÂN LÝ THÁI BÌNH lại nài nỉ gợn gợn để lên đường thi hành nhiệm vụ. Dưới ánh nắng gay gắt lạ thường của một buổi trưa mùa thu, đoàn chiến mã ào ạt cuốn thốc bụi mù. Vừa bước vào Đền Thờ, họ bắt gặp thủ hạ của LỘ DUNG đã ngồi chễm chệ tại dây ghế giữa. Tất cả đều áo quần chỉnh tề, chuẩn bị thi hành lệnh của Triều đình. BANG HÀNH SỰ họp khẩn với nghĩa quân của CHÂN LÝ THÁI BÌNH để phân chia công tác và canh phòng cẩn mật các giờ thầu thuế như thường lệ. Họ biết rằng đây là buổi tế tự cuối cùng của tuần lễ nên phe LỘ DUNG sẽ tìm đủ mọi cách để thực hiện cho bằng được thông tư của XỬ UẾ VÂN. Vả lại Triều đình nhận thấy tầm mức quan trọng của Đền Thờ NHẤT THỂ TAM VỊ nên đã cử một nhóm gồm 10 người để dễ dàng đối phó với CHÂN LÝ THÁI BÌNH.

Sau khi hảo hán HỒ QUANG NGUYỆT lên đọc thông tư của BANG HÀNH SỰ kêu gọi nhân dân

ngưng đóng thuế như thường lệ, giờ tế tự bắt đầu. Bọn thủ hạ của LỘ DUNG nghển cổ lên cố gắng nghe xem. Phó Tổng Trấn ĐẬU LU có đọc thông tư của Tể Tướng XỬ UẾ VÂN hay không nhưng chúng lấy làm thất vọng vì vị Phó Tổng Trấn đã giúp kinh nghiệm từ hai buổi tế tự hôm trước và buổi sáng cùng ngày nên đã để dành thông tư ấy vào lúc cuối. Thế là BANG HÀNH SỰ vẫn tiếp tục công việc thường lệ. Đến cuối giờ tế, Phó Tổng Trấn ĐẬU LU trình trọng tuyên đọc lệnh của Triều đình cắt cử những người của phe LỘ DUNG vào công việc lấy thuế. Hảo hán HỒ QUANG NGUYỆT không chút chậm trễ, lao nhanh lên bục cao bên phải Chánh Điện, dùng hệ thống phóng thanh phủ nhận tư cách đại diện của những người vừa được cắt cử. Tiếng vỗ tay ủng hộ HỒ QUANG NGUYỆT vang dội cả Đền Thờ như một sự khẳng định dứt khoát của người HOÀI QUỐC đối với âm mưu thâm độc của Triều đình.

Tục truyền rằng vào buổi tối hôm đó, tại trang trại của một tên thủ hạ LỘ DUNG, THAM MƯU BỘ của Ông ngồi rầu rĩ, bất động như những tượng đá. Dưới ngọn đèn dầu leo lét, Lão Pháp Sư đang cố gắng gọi hồn cho tên thủ hạ phát hịch TIN HẢO đã mất vía từ đêm hôm trước. Những tên còn lại chán nản bơ phờ vì vừa bị Tể Tướng XỬ UẾ VÂN quở trách vì đã không hoàn thành nhiệm vụ đã được giao phó. Trên chiếc bàn to ở giữa nhà là một chồng hịch TIN HẢO chất cao như núi vì không có cơ hội phổ biến. Lão pháp sư loay hoay một hồi lâu bỗng thấy tên thủ hạ của LỘ DUNG mấp máy đôi môi. KHUYẾN NGÔN ĐẦU ĐÀ liên kè sát tai vào mồm của tên thủ hạ để nghe hán muốn nói gì. Hơi thở ngát quăng, hán chỉ thều thào được vài tiếng “CHÂN ... LÝ ... THÁI ... BÌNH ... Không! Chết mất...”, đoạn tiếp tục mê man. Lão pháp sư lắc đầu thở dài. Lão chia tay xin tiền công đã gọi hồn cho tên nọ. KHUYẾN NGÔN ĐẦU ĐÀ soát lại túi vải đựng tiền giắt ở thắt lưng nhưng không còn một hào vì tiền đã dốc sạch để ấn loát đồng hịch đang nằm trên bàn. Hán thở dài chán nản, khát với lão pháp sư: “Hôm nay tiểu gia vừa cháy túi. Ngày mai khi lão trở lại, tiểu gia đem cân ký đồng hịch vô dụng kia sẽ có tiền cho lão”. Có tiếng nói mệ mội như người thiếu ngủ: “Cân ký ở đâu bây giờ. Hồi chiều tiểu đệ đi dò khắp cả HỒ SINH mà không nơi nào chịu cân. Họ nói bài vở kém như thế chỉ nên đưa vào chợ để gói cá cho được việc.”

Ch. Hiệp